

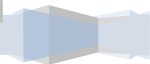
د مینې روغتون

د نړۍ طنزونه

لیکوال: بیلابیل

ژباړن: علم کل سهر

Download from: aqhalibrary.com

نيوليك

مقررات	رالف وينر (المان)
سړی او لېوه	خريستوپوليتيف (بلغاريا)
د مينې روغتون	عزيز نسين (ترکيه)
نيمکرغي	ايرزي ستانو (چکسلواکيا)
قلمونه	ولادز يمز شيسلوفسکي (پولنډ)
بېهانه	ميلي پوپوفسکي (يوکوسلاويا)
بيزو او هېنداره	چلکاس (بلغاريا)
جايزه	و ، شکالين (پخوانی شوروي)
څه وکړم عادت شوی مې دی	رادوي رالين (بلغاريا)
څه معلومه ده؟	واسيلس الکساکیس (فرانسې)
د ماتې خواشينې	ارت بوخوالد (امريکا)
د مينې په خاطر سزا	محمد العطيه (عربستان)
زما زوی که د تاسې؟	د ینتون فورد (انگلستان)
په بانک کې	دبورد میکیش (هنګري)
د پيغام معجزه	هری شنکر پرسات (هند)
د يوې مينې داستان	شګداين سيندايوش (منګوليا)
نوبنت	ماکس ګونتر (سويس)
د ورې د ماګولاتو معتمد	خريستوپوليتيف (بلغاريا)
حيرانوونکې ميوه	راسينستلاف دورمن (پخوانی يوکوسلاويا)
سمپوزيم	انجیلا کالي دوسينا (ايتاليا)
څنگه مرکه کوو	الوارودی لامنگسيا (هسپانيا)
لنډ ليکنه ستونزمنه ده	سيمون اندورسکي (پخوانی شوروي اتحاد)
دموکراسي ممنوع	عزيز نسين (ترکيه)
دوات قانون	مارک ازوف ، ولاديمير تيخوفسکي (روسيه)
داهم گټه نه لري	مارک زاخاروف (پخوانی شوروي)
قانوني چلوونکی	ګريګوري ګورين (روسيه)

مقررات

د ریل د تمخای د سلمانې په سالون کې نایې راته وویل:

● بېننه غواړم ، نه شم کولای تاسې ته کوم خدمت وکړم ، زه حق نه لرم ستاسې رېره وڅیښم ، مقررات اجازه نه راکوي.

● آخر ولې؟ زه پيسې درکوم.

● د مقرراتو له مخې مور د هغه چا سر او رېره اصلاح کوو ، چې د ریل ټکټ یې اخیستی وي او د سفر نیت ولري ، خو تاسې لکه څنګه مو چې وویل د سفر نیت نه لرئ ، د ګاډي ټکټ مو هم نه دی اخیستی.

● رېره مې ډیره رسیدلې ، یوازې زما لپاره استثنا ومنئ.

● نه خیر عالی جنابه ، ډېر و بښئ ، مقررات اجازه نه راکوي.

● زه د سلمانې له سالونه راووتم ، مخامخ د ریل د ټکټونو پلورنځي ته ورغلم ورته و مې ویل:

● آغلې یو ټکټ.

● چېرې ځې؟

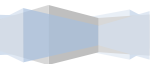
● مهمه نه ده ، چې هرځای وي ، یوازې یو ارزانه ټکټ.

ټکټ پلورونکې په حیرانتیا راته وکتل ، وې ویل:

● څه ښاغلیه ، مسخره ګي مه کوه ، خپل ساعت تېروې.

ما د مسئلې په هکله ورته وویل ، دغې میرمنې زما رسیدلې رېرې ته وکتل ، وپې خندل ، زره یې وسوځید ، هغې وویل:

● ډېر ښه ، نو د نږدې ځای ټکټ درکوم ، چې ارزانه وي ، دغه دی د ریښتیسې ټکټ ، اتیا فینکه.

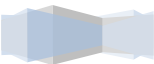
ټکټ مې واخيست ، په خوښۍ د سلمانې سالون ته وروگرځېدم و مې ويل:

- دغه دی ټکټ ، اوس اجازه ده ، چې کېنم ؟
- هو کينئ ، خو په ريل کې ، نه د سينگار پر چوکۍ
- اخير ولې ؟ زه ټکټ لرم ، مسافر بلل کېرم.
- خو تاسې څو شېبې د مخه وويل ، چې د مسافرت نيت نه لرئ.
- په تا څه اړه لري ، کيدای شي ريښتسې ته ولاړ شم ؟

نایي يا ډم وويل:

- زه اوس ستا ستونزه حل کوم.
 - هغه بلې خونې ته ولاړ ، له څو دقيقو وروسته بېرته راغی و بې ويل:
- ستاسې ستونزه حل شوه ، ما د ريښتسې له تم ځای سره خبرې وکړې په ريل کې کېنه ، هلته ولاړ شه ، او ږيره دې وخریيه. خو پام کوه چې ټکټ ايسته و نه غورځوې ، ځکه د مقرراتو له مخې که تاسې د ټکټ پارچه و نه لرئ ، هغه نه شي کولای د تاسې خدمت وکړي.

ليکوال: دالف وينر (دموکراتيک المان .پخوانی)

سړی او لېوه

يوه ورځ يو وړی لېوه په واوره او ساړه باد کې له ځنگله راووت او يوه کلي ته نږدې راغی، د کلي په يوه کور کې يې د يوه بزگر په پسونو سترگې ولگېدې، په دې کور کې ډېرو نورو وړيو هم رمبرې وهلې.

لېوه په بېرته هلته ورننوت، يو وړی يې وليد، هغه يې ځنگله ته وتبستاوه، وړی ډير کوچنی او ډنکر و، خو خوارکي لېوه دومره وخت نه درلود چې تر ټولو مزی انتخاب کړي.

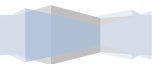
لږ وروسته د کلي سپي او کلیوال چې پر له پسې ډزې يې کولې او چرې يې په لاسونو کې وې په لېوه پسې په منډو شول. هغوی لېوه ژوبل کړ، خو لېوه په ډېرو خواريو ډنکر وړی خپل کور ته، چې په غره کې يو غار و، ورساوو.

وړی د لېوه بچيانو ته نه بس کېده، لېوه له نا چاری په وړي نس ويده شو.

په سبا بيا لېوه ډېرې لورې مجبور کړ، چې کلي ته ولاړ شي، لېوه د ونو له منځونو پسونو ته کتل. په دې وخت کې يې وليدل چې دوه سړي چرې په لاس د پسونو خونې ته ننوتل، دوه مزي وړي يې راوايستل، حلال يې کړل او پوستکي يې ترې وايستل، لېوه په حسرت خړ خړ ورته کتل، وروسته يې اوربل کړ، وړي يې کباب کړل. وړي يې ميلمنو ته په پتنوسونو کې کېښودل. ميلمنو ته موسيقي غږول کېده، دوی غوږ ورته نيولی و، جامونه يې پورته کړل او ويې څښل، د کور خاوند ته يې ويل: «مننه» او د کور خاوند ورته ويل: «د مننې وړ نه دي» لېوه د دغې صحنې په لېدو سره له ځانه سره وويل:

دغه انسانان هم عجيب موجودات دي، د هغه کار په خاطر چې موږ يې کوو په موږ پسې ټوپکې او چرې را اخلي، سپي را پسې خوشي کوي، او موږ وژني. خو دغه کار چې بيا دوی کوي موسيقي هم ورته غږول کېږي.

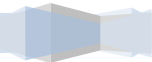
ليکوال: خريستوپوليتيف (بلغاريا)

د مینې روغتون

- الو... د چیغو او نارو ورځپاڼه ده؟
 - بلې مهرباني وکړئ.
 - لطفاً د جنایې برخې خبریال ښاغلی جعفر راکړئ.
- د ورځپاڼې سکرترې ماته مخ را وړاوو ، ویې ویل:
- ښاغلی جعفر... های ښاغلی جعفر راشه په تیلیفون کې خبرې وکړه ، لکه چې د پولیسو له ادارې څخه څوک درسره خبرې کوي.
 - چې غورۍ (گوشي) مې راواخیسته و مې ویل:
 - مهرباني وکړئ زه جنایې او قضایې خبریال جعفر خامتاپال یم.
 - سلام ښاغلی جعفر!
 - سلام څنگه یاست؟
 - بد نه یم ، کوره ستا لپاره یو خبر لرم.
 - څه خبر؟
 - نن شپه غواړو یو کور کلابند کړو او هلته ورننوزو ، که دې خوښه وي ته هم د نورو مخبرانو غوندې هلته واوسې ، نو په نهو بجو د پولیسو ادارې ته ځان راورسوه.
 - دا کور د چا دی؟
 - غواړو د میرمن انژلا کور ولټوو.
 - څومره ښه شوو ، چې ومو ویل که نه زه به هم نن شپه دنیول شویو کسانو په ډله کې وم.

- روښانه خبرې وکړه؟
 - نن شپه مې غوښتل د ميرمن انځلا کورته ورشم او ترې رپوټ جوړ کړم.
 - ستا خوښه که غواړې له مور سره ولاړ شه ، که نه نو تر مور مخکې ولاړ شه او هغله منتظر اوسه.
 - يه له تاسې سره ځم ، مکر تېره اوونۍ پوليس د ميرمن انځلا کورته نه ول ورغلي؟
 - هغه کور يې چې په (ماچکار) کې و ، د هغه دروازه مو وتړله ، اوس مو واورېدل چې په بل اپارتمان کې يې اړولي او له هغه يې د فساد ځاله جوړه کړې.
 - ډېر ښه زه هم درسره ځم.
- د ورځپاڼې مسوؤل سکرتري وويل:
- ښاغلی جعفر هيله کوم څه چې وينې هغه وليکه ، له ځانه څه مه پکې زياتوه.
 - پوه نه شوم ، مکر تر اوسه بل ډول و؟ زه خو چې څه وينم هغه ليکم.
 - کله کله مبالغه کوې ، ته ښه پوهېږې له مسوؤل مديره نيولې د سپورت تر خبرياله ، له سياسي خبرياله نيولې تر ښاري خبرياله ټول له خپله ځانه څه زياتوي ، لږترلږه ته داسې مه کوه.
- ژمنه کوم چې چاځانبازي به نه کوم.
 - يو بله هيله هم لرم.
 - مهرباني وکړئ.
 - هغه دا چې ډېر ژر خبر راوسوه.
 - په سترگو ، هڅه کوم لومړی خبريال و اوسم چې د پوليسو د دغې بريا خبر تاسې ته در کړم.

پوره په نهو بجو د پولیسو په اداره کې وم ، له ما پرته د پنځو مجلو پنځه جنایي خبریالان له خپلو ځانگړو عکاسانو سره هلته ول. له شپږو نورو پولیسو سره د پولیسو په سور رنگي موټر کې سپاره شوو له لږ واټن وروسته خبرې پیل شوې ، یوه خبریال وویل:

● څو ورځې د مخه مې سخت ساره وشول ، ټول بدن مې درد کوي.

یوه پولیس زیاته کړه:

● زه هم ناروغ یم له لسو کالو زیاته موده کېږي ، چې د پښو له روماتیزم څخه ځورېږم.

یوه بل خبریال وویل:

● زه پوهېږم څومره کړاو تیروي ، ځکه ما هم ډېره موده دا ناروغي لرله ، د علاج لپاره مې هر څه وکړل کته یې ونه کړه ، تر څو د یوه دوست په لارښوونه بیخي جوړ شوم.

● ته وځدای ماته هم ووايه ، ښایي زه هم ښه شم.

● مچۍ خو پیژني؟ همدا معمولي مچۍ؟

● هو ، پیژنم یې.

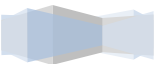
● د شاتو مچۍ نه یادوم...

● دا معمولي مچۍ یادوې؟

● نه هغه هم نه ، زه هغه نورې غټې مچۍ ښییم ، چې خر مچۍ یې بولي.

● ښه دوام ورکړه.

● ددې لپاره چې د پښو روماتیزم دې ښه شي ، باید وگرځې او ددغو مچيو ځاله پیدا کړې ، پښې به لوڅې کړې او تر نور بدن به دې برستن تاو کړې او د مچيو په ځاله کې به تر هغه لرگي ووهې څو ښې په غوصه شي.

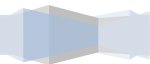

- دا مچی لکه د مور غټان داسې دي ، چې لږ تکلیف او آزار ور ورسېږي ، ډېر ژر د سړي خدمت ته رسېږي ، کله چې مچی په قار شوې ، ټولې ستاڼه پښو یرغل کوي تر څو چې کولای شي ستا پښې چيچي .
- زومرکې ډېر درد به لري ؟
- والله په درد سره خو نو درد لري ، مگر زه خبريال يم ، د ورځې سل ډوله نیش را رسېږي ډېر يې پازاب نه کړم . خو نه پوهېږم چې ته به مقاومت وکړې که نه ؟
- ښه نو وروسته د سړي روماتيزم بيخي ښه کېږي ؟
- هو بيخي ښه کېږي ، زما کينې پښې روماتيزم درلود ، هيڅ مې شورولای نه شواى او ښى پښې به مې د کينې پښې دنده هم سرته رسوله ، خو د مچيو له نیش وهلو وروسته داسې پياوړې شوه ، چې ښى پښه ورته هيڅ وه په داسې حال کې چې ښى پښه مې سوکه سوکه په لاره تله ، کينه پښه به مې په مندو وه ...

يو بل پوليس وويل:

- ډير سخت کار و...
- صحيح ده ، زه مجبور وم تل په ښى خوا ولاړ شم ، ځينې وخت به مې نه شواى کړاى ځان کنترول کړم ، د ښى او کينې پښې تر منځ په سيالي کې به زه پر ځمکه ولوېدم .
- بيا څنگه شوو ؟
- پام مې شو چې په هيڅ ډول د کينې پښې مخه نه شم نيولای د پرتاگه په کين جيب کې مې د مطبوعاتو قانون کېښود ، له هغې ورځې وروسته يې حرکت ورو شو .
- تولو وخنډل ، قضايي خبريال چې متوجه شو چا يې په خبره باور و نه کړ ، جيب ته يې لاس کړ د رسنيو قانون ، يو کتاب يې راويوست ، ويې ويل:
- دغه دى هاغه کتاب چې ومې ويل .

يوه بل مامور د خپلو پښو د تلو له ميخو سر ټکاوو .

● تاسې نه پوهېږئ دا د پښو ميخچو خومره سر خورې راته پيدا كړې دى ، ما مخكې د قاچاقو په څانگه كې كار كاوو ، خو ددغو لعنتي ميخچو له لاسه بلې څانگې ته تبديل شوم.

● دليل يې داوو ، چې نه مې شواى كولاى په قاچاقچيانو پسې مندې ووهم. اته كاله چې هلته وم ايله بيله مې يو قاچاق ورونكى ونيو.

● حتماً د هغه د پښو ميخچې ستا د پښو تر ميخچو غټې وې.

● نه نه هغه ميخچې نه لرلې خو ما ونيولى شواى.

هغه خبريال چې د روماتيزم د علاج لاره يې ښوولې وه ، وويل:

● د دغو له منځه وړل هم آسانه دي.

● وروره كه كيداى شي ووايه ، ټول عمر به دعا درته كوم.

● بايد څلوبښت نر غڼې ونيسي.

● هو درته غور يم.

● خو بايد پوه شي چې ددغو غڼيو رنگ سور وي ، چې دا غڼې دې په اوكلې (هاونگ) كې ښې میده میده كړې ، لاس ته راغلي ماده به د مياشتې په اوله جمع هغه وخت چې ملا اذان كوي پخپلوميخچو كېږدې ، خو پام دې وي چې تر دريو ورځو زيات پرې پاتې نه شي ، كه نه د پښو روغ ځايونه به دې هم ورسره يوسي.

● خو ما تر اوسه سور رنگي غڼې نه دي ليدلي.

● سمه ده ، غڼې خاورې رنگې وي خو تا چې څلوبښت غڼې ونيولې بايد رنگ يې كړې هغه هم سور رنگ.

يوه خبريال د خپل زړه لاناكاري شكايت درلود ، ويې ويل:

- زما زره هم کمزوری دی ، په هیجاني وختونو کې مقاومت نه شم کولای آن کله چې د سینما په تالار کې کوم هلک او نجلی ژوندی سینما پیل کړي زره مې درېږي د لوڅو بنڅو په لېدو چې د سیند ساحل خواته یې وینم زره مې نارامه وي ، اصلاً مې زره ډېر کمزوری دی .

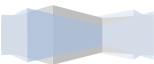
هغه خبریال چې د ټولو لپاره یې درمل بنودل ، وویل:

- دا چې ته ډېر مهربانه زره لرې ، دا عوارض پیدا کوي البته د علاج لاره یې شته .
- هیله کوم وویاست .
- تاسې باید زموږ د یو داسې هېوادوال له وینې څخه لږ تر لږه څلورو گوندونو ته تللی وي او بېرته یې پرې ایښي وي ، سل کاله یې ددې هېواد له خارجي او داخلي سیاست سره سروکار لرلی وي کته واخلي . تاسې باید د ورځې شل لیتره دغه وینه ځان ته پیچکاري کړئ تر څو مو زره د ډېرې غوندې کلک او سخت شي .

د جنایي پولیسو سرپرست وویل:

- ماشاء الله لکه تجربه کار ډاکټر داسې چلند کوي .
- پخوا ډاکټر وم ، خو ډاکټري مې پخپل ځای پرېښوده او خبریال شوم .
- ولې دې ډاکټري پرېښوده ؟
- دا چې و مې نه شوای کولای چې په یوه کال کې تر دریو تنو زیات هېوادوال ووژنم ، زما د طبابت دیپلوم یې راڅخه واخیست .
- څنگه جنایي او قضایي خبریال شوې ؟
- ځکه چې هیڅوک نه شي کولای د یوه ډاکټر غوندې د جنایتونو رازونه کشف کړي .

زموږ مجلس ښه گرم شوی و چې د میرمن انژلا د اپارتمان مخې ته چې د فساد په ځاله تبدیل شوی و ورسېدو . ژر ژر له موټره ښکته شوو ، د پولیسو په مسؤل پسې کورته ننوتو .

د پولیسومشر د کور د لومړي پور زنگ وواوه ، یوې ښکلې میرمنې چې د خوب کالي یې اغوستې ول ، دروازه پرانیستله ، د پولیسو مشر ترې پوښتنه وکړه:

- آیا دلته هغه کور دی چې ټول کولای شي ترې گټه واخلي؟
- هو دلته دی ، مهرباني وکړئ ، درې ورځې د مخه د میرمن هاجر د کور دروازه پولیسو وټرله او هغه مجبوره شوه دغه ځای کرایه کړي او خپل کار ته دوام ورکړي ، ولې نه راځي؟
- دا ځای ښه دی.
- غواړئ ووايم چې میرمن هاجر راشي؟
- یه مننه ، مور د میرمن انزلا په کور پسې گرځو.
- د میرمن انزلا کور په دویم پور کې څلورم کور دی که میرمن سلما مو په کار وي په دریم پور کې کور لري.
- ډېر ښه ، له تا نه ډېره مننه.

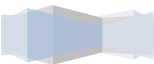
کله چې هغې میرمنې دروازه وټرله د پولیسو مشر خپلې کتابچې ته وکتل و یې ویل:

- د تنظیم شوي پروگرام له مخې د سه شنبې په ورځ د میرمن سلما او چهارشنبې په ورځ د میرمن هاجر کور باید د پولیسو له خوا وټرل شي ، د پنجشنبې ورځ رخصتي ده ، د جمعې په ورځ د هاجر د نوي کور ټرل په پروگرام کې ذکر شوي دي. مور ته یې وکتل و یې ویل:

- هلکانو! ځنډ مه کوئ په بیره د څلورم نمبر کور په لوري حرکت وکړئ پام مو وي ، چې په خاپوړو خاپوړو د میرمن سلما کورته ځان ورسوئ ، چیغې مه وهی.

کله چې د څلورمې شمیرې کور مخې ته ورسېدو د پولیسو مشر د دروازې زنگ وواوه ، یوې ښځې دروازه خلاصه کړه و یې ویل:

- له بده مرغه نه شم کولای تاسې ټول ومنم ، ځکه چې ماشاءالله د تاسې شمېر ډېر زیات دی او مور دلته اته ښځې لرو ، څلور یې په رخصتي تللي دي ، تاسې باید د مخه ټیلیفون کړی وای.

سرپرست وویل:

● ته ولاړه شه میرمن انزلا راخبره کړه هغه ټول کارونه سموي ، مور خو څه پردي نه یو.

هغه بنځه یوه شیبه وروسته بېرته راغله ویې ویل:

● میرمن وایي راځئ دننه.

میرمن انزلا چې مور ولیدو ویې ویل:

● زه مو واقعاً خجالت کړم ، ما دغه کور یوه اوونۍ کېږي چې نیولی دی ، که زه خبره وای ، چې تاسې راځئ ، کور به مو پاک او سم کړی وای.

سرپرست بې له دې چې څه ووايي د سر په اشاره یې د کور د کوټو د تلاشي قوماندې ورکړه.

پولیسو د سترگو په رپ کې د کوټو ورونه خلاص کړل ټول کور یې تلاشي کړ.

میرمن انزلا بې غمه ولاړه وه ، څه یې نه ویل:

زه چې د هغې دومره بې غمي او بې پروايي حیران کړی وم ، ورنږدې شوم ومې ویل:

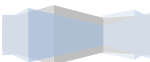
● بیخي عجیبه ده ، ستاسې کور تلاشي کوي او ته بې غمه ولاړه یې او ورته گورې.

● ولې وارخطا شم ، زما په کور کې خو څه د غټانو او رهبرانو بنځې نشته ، چې ورته وارخطا شم.

● نوستاسې کاروبار ته زیان نه رسېږي؟

● یه هیڅکله نه ، دا لازمېر په گټه هم دی ، زمور لپاره تبلیغ هم کېږي ځکه چاته چې زمور پته نه ده معلومه ، پته زر پیدا کوي.

● خو په پام کې ده ، چې ستاسې کور وټږي.

● فرق نه کوي ، سبا بل کور نيسو ، زه خلور کورونه او اپارتمانونه لرم ، يو يې خو ورځې د مخه وتاره ، يو يې هم نن تړي. خو هغه نور دوه ورته معلوم هم نه دي پوهېږي په استانبول کې ولې د کورونو د اجارې مسله نه حل کېږي؟

● اوس پوه شوم.

● دا زما نه نوي يم کور دی ، چې د پوليسو له خوا تړل کېږي. پريکړه مې وکړه د خپل سلم کور لپاره چې د پوليسو لخوا تړل کېږي ، يو ستر جشن جوړ کړم.

د انزلا د کور په لوی سالون کې دوه سړي او دوې ښځې وې له هغوی مې وپوښتل:

● څه ته منتظر ياست؟

په بې اعتنايي يې وويل:

● نوبت ته ...

له يوه او يا اتيا کلن سړي څخه مې وپوښتل:

● ته همه نوبت ته منتظر يې؟

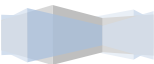
● هو زه هم نوبت ته منتظر يم ، ځکه چې د ورځې نه شم کولای راشم ، د شپې راغلم ، چې علاج مې وشي.

● وموويل علاج؟

● هو زه د معاينې او علاج لپاره دلته راغلی يم ، زه ساه لنډي لرم ، ډېرو ډاکټرانو ته ورغلم ، جوړ نه شوم د دغه ځای پته مې دوست راکړه راته ويې ويل:

● که زما مني دې ځای ته ورشه ، بيخي به جوړ شې. اوس به وگورم چې دوست مې څومره ارزښتمن معلومات لرل.

دوه ښکلې ميرمنې چې په انتظار ناستې وې ، يوې يې وويل:

● زما هم سترگې تورپېري ، زما د يوې گاونډۍ سترگې تورپېدې دلته راغله ، روغه جوړه شوه. اوس هم په اوونۍ کې دوه ځله راځي ، د دې ځای پته هغې راکړه.

● ولې ډاکټر ته نه ورتلې؟

● پيسې مې يې له کومه کړې وای ، ټول ډاکټران د خلکو د جيوو خالي کولو ته ناست دي ، دلته پيسې هم نه اخلي آن لا نورې پيسې هم پسې ورکوي.

په يوه پوليس پسې يوې کوټې ته ورغلم ، يوه ۱۸-۱۹ کلنه نجلی په يوه کونج کې په بد حالت ولاړه وه ، چې مور يې وليدو ، ويې ويل:

● والله ما بد نيت نه درلود ، راغلي وم چې دلته د خپل زړه علاج وکړم. ډېر وخت کېږي چې زړه مې ناروغه دی.

ميرمن انژلا د نجلی خبره غوڅه کړه ويې ويل:

● که باور نه کوئ د وره د سر لوحې ته وگورئ «د زړه د ناروغيو ځانگړی سرويس».

په نورو دروازوهم «د سرطان علاج» «د سترگو د معاینې خونه» «د غورونو د ناروغيو خونه» لوحې تر سترگو کېدې.

په دې وخت کې يوه ډېره بېکلې او نازدانه بڼخه له يوې کوټې راووته د هغې بېکلې بڼخې تر څنگ يو غټ او پياوړی سړی چې د سوک وهلو اتل ته ورته و ، روان و. په بېړه مې ځان هغې ته ورورساوو پوښتنه مې ترې وکړه:

● بښنه غواړم ميرمنې کيدای شي وواياست ناروغي مو څه ده؟

● زه کومه ناروغي نه لرم ، کوبښن کوم ، چې هر څنگه کېږي د دغه بڼاغلي د پښو د ميخونو علاج وکړم.

● نو تاسې د پښو د ميخونو متخصصه ياست...؟

● دغسې ده ، خو له دوو مياشتو زحمته وروسته وينم چې هيڅ بدلون پکې نه دی راغلی. وگورئ ټولې پښې يې ميخونه لري.

له هغه بڼاغلي مې د هغه د پښو د ميخونو په اړه وپوښتل خو ځواب يې رانه کړ.

ښکلې ښځې وویل:

● خبرې نه شي کولای.

● ولې؟

● ځکه چې د سوک وهلو او غېږې نیولو په رینګ کې یې دومره لغتې او سوکان خورلي ، چې د خبرو کولو توان یې بايللی دی.

یو بل سړي چې په بله کوټه کې په بد حالت نیول شوی و ، تر دا بل ډېر غټ و ، خو کومه ښځه چې په هغه کوټه کې وه ډېره ځوانه او وره وه ، له هغه مې وپوښتل:

● ښه ته څه ناروغي لري؟

● زه روماتیزم لرم ، کله چې له ډاکټرانو نا امیده شوم دلته راغلم ، ما ساژ تر یوې اندازې اغیزمن دی.

په روماتیزم اخته پولیس وویل:

● لکه چې د ما د پښو روماتیزم بیخې ښه شو او لکه د لومړۍ ورځې غوندې کولای شم ښه په لاره ولاړ شم.

هغه سړي چې په پښو یې میخونه راختلې ول ، وویل:

● زما د پښو میخونه هم بد نه دي ، باید دوه درې واري نور هم راشم.

میرمن انځلا وویل:

ګورئ چې مور له دغه کوره د بدلمنۍ لپاره کار نه اخلو ، بلکې کونښن کوو د خلکو علاج وکړو. زه په دې کار سره د انسانانو خدمت کوم او دا ځای مې (د مینانو روغتون) په نوم نومولی دی. پولیسو د ناروغانو له رخصتولو وروسته ښځې په موټرونو کې واچولې او حرکت مو وکړ.

په دې وخت کې یوه ناروغ ځان راورساوو ، ویې ویل:

● نو زموږ تکلیف به څنګه کېږي ، اوس چې دوی وړی زموږ په حال هم فکر وکړئ.

له دوی خخه یوه دا نورو ته وویل:

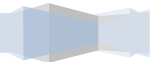
● مه خفه کېږئ ، زه بله پته لرم ، یا الله حى چې هلته ولاړ شو.

دا چې ما ژمنه کړې وه د میرمن انژلا د کور د تړل کېدا خبر په پوره دقت ټکي په ټکي ولیکم ، دا دی و مې لیکه. اوس به وگورم چې میرمن مسؤول سکرتره دا جرات لري چې له لاس وهلو پرته یې چاپ کړي که نه...!

لیکوال: عزیز نسین (ترکیه)

دغه طنز شو کاله وړاندې ښاغلي عزت الله پيژاند پښتو ته ژباړلی و ، دغه کتاب تر چاپ لاندې و ، چې ماته دښاغلي پيژاند کتاب ورسیده.

ع - سحر

نيکمرغي

زرې ښځې مراچکوا په کلي کې يوازې ژوند کاوو ، کولای شو ووايو چې هغې د نيکمرغي په باره کې ځانگړی تصور درلود. د هغې دوو چرگو چې لیندا او ميندا نوميدې هکې اچولې ، دې هکې خرخولې ، له دې سره سره چې د دغې انا زره نه غوښتل چې خپلوان دې پرله پسې ليکونه ورته وليږي ، بيا هم کله چې به ډاگي (پوسته رسوونکي) کلي ته راته ، دې به په ورين تندي د هغه هر کلی کاوو ، يوه ورځ ډاگي ورته وويل:

● انا درى کرونه ماته راکړه ، او دغه تابلو ډکه کړه ، هره خانه چې غواړې چليپا يې کړه ، دا يو ډول لاتري ده ، کيدای شي د جايزې ورونکې شي.

انا وخنډل ويې ويل:

● زويه زه چېرې ، جايزه چېرې... خو بياهم ددې لپاره چې ته خفه نه شي دغه درى کرونه واخله ، رآه چې جدول ډک کړو.

يوه اوونۍ وروسته پوسته چې يا ډاگي په حيراني دې ته په مندو راغی:

● انا جانې نه مې ويل ؟ نه مې ويل ؟ جايزه دې يو وره جايزه ، اتيا زره کرونه جايزه دې يو وره.

دغه خبر په څو دقيقو کې په ټول کلي کې خپور شو. هر چا يې په اورېدو چيغې وهلي:

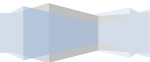
● وای اتيا زره کرون ، څومره لويه نيکمرغي!

... دغې زرې ښځې پخپل ټول عمر کې دومره پيسې نه وې ليدلې... په دومره پيسو به څه کوي؟»

په نورو ورځو کې به چې ډاگي کلي ته راته ، پنځه شپږ ليکونه به يې هغې ته راوړل ، دغه ليکونه د هغې د زامنو ، لوڼو ، لمسيانو او نورو خپلوانو ول.

هر يوه به د دې د روغتيا او خوشالي هيله کوله او ليکل به يې چې په دې پسې ډېر خفه شوي دي.

يوه اوونۍ وروسته د هغې تش کليوالي کور له ميلمنو ډک شو ، زامن ، لورانې ، نږندې ، زومان او ډېر لمسيان د کلي په لوري رامت شول. مشرانو زامنو يې هغه په غير کې نيوله ، مورجاننه به يې بلله او ښکلوله به يې.

نږندې به له هغې سره لاس په غاړه گرځېدې ، او هغه به يې فرشته صفته او مهربانه بڼه بلله. دې خپلې دوه چرکې لېندا او مېندا ميلمنو ته حلالې کړې. آن د ازوغ خونه يې پاکه او فرش کړه ، چې ټول ميلمانه پکې ځای شي ، مشر زوی وکولای شول ځانته موټر واخلي. دويم زوی او ميرمنې يې چې کور نه درلود ، کور يې واخيست په دې توگه د ټولو ارمانونه پوره شول.

سخې زړې بڼې ټول خوشاله کړل ، اتيا زره کرون يې تر وروستۍ پيسې پورې ولگول. ميلمانه بېرته ښار ته ولاړل. انا پخپله کوډله کې يوازې پاتې شوه ، يوازې ، يوازې. آن لېندا او مېندا هم نه وې ، تر څو د دې په شاوخوا کې وکرتېري او هکۍ واچوي.

څه وخت وروسته بيا يوه ورځ ډاگې کلي ته راغی. انا هغه ته يوه پياله قهوه ورکړه ، انا ډاگې ته وويل:

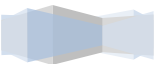
● پان ميلنيکه ماتل تاته درناوی درلود او لرم يې. زه له تا يوه هيله لرم.

ډاگې وويل:

● مهرباني وکړئ نيکمرغې او خوش طالع بڼې.

● زما هيله دا ده ، چې نور پر ما لاتري خرڅه نه کړې.

ليکوال: ايرزی ستانو (پخوانۍ چکوسلواکيا)

قلمونه

يوه ورځ قلمونو په خپل منځ کې خبرې کولې ، هر يو د خپل ارزښت په اړه غږېده ، سره قلم وويل:

● زما کار ډېر ارزښتمن دی. په ما غلطۍ سموي. د کنټرول مامورين په ما لگښتونه او بودجوي مسئلې کنټرولوي.

د کاپي قلم وويل:

● زه داسې کار کوم ، چې هر څومره پېنسل پاک پرې وهي ، پاک کېږم نه.

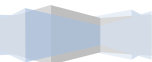
نري نوک لرونکي قلم وويل:

● که د صورت يا بدن رسمول وي ، له ما کار واخلي ، تر څو بدن په دقيق ډول انځور شي.

پېنسل چې تل کار ترې اخیستل کېده ، له ډېره کاره څو ځله تراش شوی و او اخير ته رسېدلی و ، آن د خبرو کولو توان او حوصله يې هم نه لرله وويل:

● ځينې وختونه ډېر اړين توب او گټور توب هم د سپرې په زيان وي.

ليکوال: ولادزيمېژشيسلوفسکی - (پولنډ)

بهانه

له خپلې میرمنې او لور سره مې ژمنه کړې وه ، چې تیاتر ته به ځو. باید د شپې له اتو بجو د مخه کورته رسیدلی وای او دوی مې راسره بیولي وای. په یوه محفل کې بند شوم ، چې پام مې شو اته نیمې بجې وې ، ټکتونه هم له ما سره ول. په تلوار کورته ولاړم نه بجې شوې وې ، پوهیدم چې کار مې خراب دی ، بنځه او لور به مې وخوري. چې په دروازه ور ننوتم د دې لپاره چې د دوی پام بلې خواته واړوم ، و مې ویل:

● تنخوا مې زیاته شوې ، ها ها.

لور مې په تروشه ټنډه وویل:

● ډرامه په اته بجې شروع شوې ، یعنی چې نیمه یې تیره شوې او تا اوس تشریف راوور.

و مې ویل:

● هی... لورې څه وکړم ، ډېر بد بند شوم.

سوچ مې وکړ چې باید یوه بهانه جوړه کړم. فلانکی مرو ، یا کومه بله پېښه.

خو ومې لیدل چې میرمن مې غاښونه چیچي. او له سترگو یې د قهر لمبې بادیري.

و مې ویل:

● له خپل ملګري باني سره مخ شوم ، ویل یې چې یوه کومیدي ډرامه یې لیکلې چې ماته یې ولولي ، هغه

ډرامه ټوله راته ولوسته ، چې خلاصه شوه ، پام مې شو چې له اتو تېرې دي.

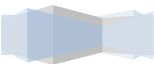
لور مې په ریشخند وویل:

● ښه ، ډرامه یې څنگه وه؟

● هی بابا... دوه پیسې نه ارزیده ، خو څه وکړم ملګرتیا وه. سړی باید د دوستانولپاره کله کله سر ښیندني ته

تیار وي ، ملګرتیا یوه اړیکه ده ، لکه اومړی تار ، سړی باید په دوستي او ملګرتیا ډېر ټینګ وي.

میرمنې مې دغه وینا په چوپتیا سره اورېدله ، په مسخرو یې وخنډل:

● هو ملگرتیا بنه شی دی ، خو زه یې اوس معلوموم.

دې د تیلیفون غوږی (گوشي) راپورته کړه ، پوه شوم چې باني ته تیلیفون کوي ، چې آیا زه له هغه سره وم که نه ؟
په زه کې مې ویل خدای دې وکړي چې باني په قضیه پوه شي او د دې خبرې پخلی وکړي ، چې زه له هغه سره وم ،
آخر زما ملگري با درکه او ژر پوهیدونکي دي .

بنځې مې په تیلیفون کې وویل:

● بلې... میرکو... سلام.

ما پې چیغې کړې:

● زه له میرکو سره نه وم ، ولې هغه ته تیلیفون کوي ؟

بنځې مې په دې خبره غوږ ونه گراوو ، خبروته یې دوام ورکړ:

● میرکو! آیا زما بد مرغه مېره اوس له تاسره نه و؟

بنه ، بنه ... ډرامه دې لیکلې او ده ته دې لوسته ... مننه

بنځې مې بله نمره ډایله کړه ، د دې تر څنګ یې زما لور ته وویل:

● پلار دې د باني کره نه ، بلکې د خپل بل ملگري میرکو کره تللی ، او د هغه ډرامې ته یې غوږ نیولی...

بلي... ژارکو... سلام څه حال مو دی ؟

● دا زما بدمرغه مېره تر اوسه له تاسره نه و؟ هه... آفرین... بنه... ډرامه دې لیکلې وه او ده ته دې لوسته...

ستاسې کره... او تر پایه یې ستا ډرامه واورېدله... آفرین... بنځې مې گوشي کېښوده ، وروسته مې بنځې

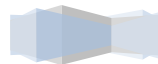
ټولو ملگرو ته یو په بل پسې تیلیفون وکړ.

ملگرو هر یوه له یو بل نه ناخبره تائیدوله ، چې زه له هغه سره وم او هغه چتیاټ یې چې لیکلې ول ، ما واورېدل.

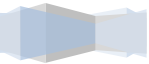
تر څو د دوی د اثر په باره کې خپل نظر ووايم. اوس په هغه حالت کې زما حالت او قیافه پخپل نظر کې مجسمه

کړی.

میرمنې او لور ته مې یوه ذره اعتبار پاتې نه دی.

ليکوال: ميلي پوپوفسڪي (يوگوسلاويا)

بیزو او هېنداره

یو وخت یوه فیشني بیزو د ځنګل په یوه اداره کې سکرتره وه ، د خپل دفتر د دهلیز په هېنداره کې یې خپل ځان ولید. د خپلې خیرې په لیدو سخته په غوصه شوه چیغه یې وکړه:

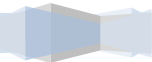
● شومره حماقت... دا څه وپرونکې خبره ده ، چې زه یې وینم؟ دا زه نه یم ، هېنداره زما خبره ناسمه ښکاروي.

د هغې ځنګلي موسیسي رئیس چې له دې سره خپلوي لرله ، د دغې بیزو خبرې تائید کړې وې ویل:

● ریښتیا چې ډېره بې نظمي ده ، د ادارې په دهلیز کې دا هېنداره چا ایښې ده؟

هغه ځانه سامان چې په دهلیز کې یې هېنداره را ځړولي سمدلاسه له دندې گوښه شو.

لیکوال: چلکاش (بلغاریا)

جایزه

فدیا لولیاکین د ادارې رئیس وروغونښت ، ورته ویې ویل:

● کپنه

فدیا کپناست ، رئیس وویل:

● کاروبار دې څنگه دی؟

● بد نه دی قربان.

● هو ، یعنی چې لا تر اوسه د ستاینې او تقدیر وړ نه یې.

فدیا ځمکې ته ټیټ وکتل ، رئیس وویل:

● که سبا ته په غونډه کې تا ته د یوه ښه او نوبتگر کارکوونکي په توګه نغدې جایزه درکړل شي څه کوې؟

● هغه بېرته ورکوم ، زه د نغدې جایزې مستحق نه یم.

● آ... هو... آفرین کټ مټ لکه د فلمونو ، شاباس.

رئیس بیا په معنا لرونکي انداز لولیاکین ته وکتل له ځانه سره وبونګیده.

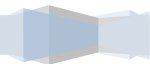
په پای کې رئیس وویل:

● ګوره فدیا ، خو کسه نور هم جایزه اخلي ، مثلاً دا ایوان تیتیرین مستحق نه دی؟ پره سوخین مستحق نه دی؟

● مستحق دي ، دواړه مستحق دي.

● خو که ته پیسې بېرته ورکړې ، هغوی شرمېري ، هغوی هم پیسې بېرته ورکوي ، لکه فلمونه...

فدیا وویل:

● ڊپر بنه ، نوزه پیسی بپرتنه نه ورکوم.

رئیس په معنا لرونکي انداز وویل:

● نو وجدان دې څه شو ، ته خو مستحق نه یې؟

فدیا په چرتونو کې ډوب شو ، ده مظلومانه وویل:

● زه په غونډه کې پیسی بپرتنه نه ورکوم ، له غونډې وروسته یې له دې چې څوک مې وویني یا خبر شي ، پیسی تاته درکوم.

● ماته ؟ همدغسې پتاپت ؟

● هو. تاسې ته ، همدغسې پتاپت .

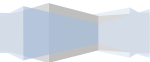
رئیس په موسکا وویل:

● ته فدیا ، ډپر بنه سپری یې .

● زه ؟

● هو ته ، بنه سپری په ټیم بست کې کار کوي ، فکر کوم د دې وخت را رسیدلی ، چې په لور بست کې دې مقرر کړم ، آفرین ، څه کرانه ، ولاړ شه او د مامورینو مدیر ماته راولېږه .

لیکوال: و. شکالین (پخوانی شوروي)

خه وکرم عادت شوی مې دی؟

د پنجشنبې په ورځ مې د غرمې له ډوډۍ وروسته غوښتل لږ آرام وکړم ، لا مې سترگې نه وې سره ورغلې چې ښځې مې چيغې کړې:

● پورته شه... اور مې واخيست ، وسوم ، اور ، اور!

سترگې مې وموښلې و مې ويل:

● ته تل داسې يې. سترگې مې لاپټې کړې نه وې ، چيغې وھي ، هله زلزله ده ، يا اور يا سېلاب.

● ژر وخوځه... پخلنځی له لوكي ډك شو...ژرکوه اطفایي ته ټيليفون وکړه.

ما خپلکې لټولې ، ښځې بيا چيغې کړې:

● په خپلکو پسې مه گرځه ، شايد په پخلنځي کې د اور د لمبو په منځ سوځلي وي.

● نو د ټيليفونو لارښود کتاب راکړه.

● هغه هم په پخلنځي کې و ، له معلوماتو څخه د اطفایي (اور وژنې) نمره وپوښته.

پریکړه مې وکړه د ښځې خبره مې ومنم ، په داسې وختونو کې باید په کورنۍ کې سوله او پيوستون وساتو. له «معلوماتو» مې وپوښتل:

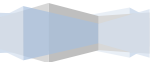
مهرباني وکړئ د ماتي کرياکوف نمره راکړئ.

نمره يې ژر راکړه او ما ټيليفون وکړ ، له بده مرغه زما دغه ملگری په کور کې نه و.

«معلوماتو» ته مې ټيليفون وکړ:

مهرباني وکړئ د دراگان کواچکوف بلوار تليوخين نمره راکړئ. نمره يې راکړه او ماتيليفون وکړ ، د يوه ماشوم غږ مې په ټيليفون کې واوريده چې ويل يې:

● مور جانه او پلار جان تياتر ته تللي دي.

بیا مې «صفر خلور» ډایل کړه ، دا ځل مې په یوه وار د خپلو خلورو انډیوالانو نمرې واخیستلې. په تیلیفون کولو مې پیل وکړ ، یوه د تیلیفون گوښي پورته نه کړه ، دا بل چیرې تللی و ، چې غوښتل مې دریم ملګري ته تیلیفون وکړم ، ښځې مې په غوصه گوښي له لاسه کش کړه او چیغې یې کړې:

● کور اور اخیستی او جناب خپلو ملګروته تیلیفون کوي.

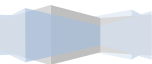
دې خپله له صفر خلور څخه د اور وژنې نمره واخیسته ، وروسته یې اور وژنې ته تیلیفون وکړ.

اطفائیه را ورسېده او د پخلنځي اور یې مړ کړ ، د هغو له تلو وروسته مې ښځه بیا پر ما را نازله شوه ، چې پاتې قهر او غضب پرما خالي کړي:

● که زه نه وای ټول کور به اور اخیستی و. او ته په داسې نازکو حالاتو کې خپلو ملګرو ته تیلیفون کوي.

● کرانې څه وکړم عادت شوی مې دی ، له دې چې بې له پیژندګلوي او واسطې هیڅ کار په ښه ډول سر ته نه رسېږي ، او زه تل له خپلو پیژندویه کسانو د ستونزو د لیرې کولو لپاره ګټه اخلم ، خپلو ملګرو ته مې تیلیفون کاوو ، خو د اور وژنې د کار کوونکو لپاره واسطه پیدا کړم.

لیکوال: رادوی رالین (بلغاریا)

څه معلومه ده؟

ښځه مې تل راباندې غړومبېرې چې د خپلې لور الن د روزنې لپاره لږ وخت لگوم.

هغه غواړي زه هره ورځ خپله لور د کور په نږدې پارک کې وگرځوم. د تیرې خالي په ورځ مې د دې لپاره چې ښځه مې بیا راسره جنجال و نه کړي خپله لور پارک ته بوتله ، ښه ورځ وه ، تازه هوا او د ونو سیوري خوندور و ، زه د باغ پر یوه څوکی کېناستم او الن د ټال په لوري منډه کړه ، ورځپاڼه مې خلاصه کړه چې ویې لولم. اتومي جگړو ، څو کودتاگانو ، رنگ رنگ جنايتونو او جنایي پېښو د ورځپاڼې زیاتره پاڼې ډکې کړې وې. له ۱۵ دقیقو وروسته مې مطالعه بس کړه او د ماشومانو لوبو ته مې کتل.

د یوې مربع په منځ کې یې شگې اچولې وې چې ماشومان پکې لوبې وکړي ، یوه هلک او نجلۍ پخپلو وړو پلاستيکي لوبنو کې اوبه اچولې وې ، او اوس یې شگې پکې اچولې ، داسې پخپل کار بوخت ول چې سړي فکر کاوو یوه دنده سرته رسوي. ما له ځانه سره فکر وکړ: څه معلومه ده؟ شاید سبا دغه ماشومان لوی شي ، نامتو عالم ترې جوړ شي ، کیدای شي دوی په یوه پت لابراتوار کې داسې وسلې جوړې کړي ، چې په څو دقیقو کې د ځمکې کره ټوټه ټوټه کړي ، تر یوه ونه لاندې مې څو ماشومان ولیدل چې د یوې موضوع په باب یې جرو بحث کاوو.

د ژيرو وینبنتانو وال هلک یې په منځ کې ناست و. داسې ښکارېده چې د مجلس مشري کوي. له ځانه سره مې وویل:

- څه معلومه ده؟ کیدای شي څو کاله وروسته دغه ماشومان داسې سازمان جوړ کړي چې پخپله مخفي غونډه کې پریکړه وکړي چې جمهوریت رانسکور کړي. او دغه د ژيرو وینبنتانو وال خپله دیکتاتورې اعلان کړي. شاید دده په فرمان په زرگونو کسان زندان ته واچوي. کیدای شي دی اعلان وکړي چې له ده څخه نه اطاعت سخته جزا لري. په دې وخت کې مې له مخې یو هلک په چټکتیا سره په بایسکل تیر شو. دغه ماشوم دولس کلن و. د ده شاته بل ماشوم بایسکل ځغلاوو.

- څه معلومه ده؟ شاید یوه ورځ دا په داسې سړي بدل شي ، چې ډله پولیس پسې وي ، چې ویې نیسي. د ورځپاڼې بل مخ مې راواړاوه ، د یوې لیکنې سرلیک مې ولوست:

«ژان مخوف د جنرال سویستي بانک لوت کړ»

یوې میرمنې په بایسکل سپور ماشوم پسې چیغې کړې:

● پام چې ونه لوپړې.

حتماً یې مور وه. د مور خبرې یې لا په هوا کې انګازې کولې، چې ژان مخوف په ځمکه ولوید. لکه له زندانه د زندانیانو د تېبنتې په وخت کې د زنگ غوندې غږ پورته شو. یوه نجلۍ د هغه خواته ورغله او دهغه له مور څخه یې وپوښتل:

● څه پرې وشول؟ تپي شو؟

جنکۍ چې پخپلو وینتانو شنه پټه تړلې وه، ډېره ښکلې وه، زه له خپل طرز فکر څخه وشرمېدم، اخیر دا ورځپانې ولې د بدوشیانو پر ځای نورشیان نه خپروي. ټول د دیکتاتورې جگړې او وژنې په هکله لیکي. له ځانه سره مې وویل:

● څه معلومه ده؟ شاید دغه جنکۍ د ماشومانو د روغتون رئیسې شي. کیدای شي دا دومره سربیندونکې شي، چې خپل کورنی ژوند هیر کړي او د ماشومانو د علاج لپاره شپه او ورځ کار وکړي. بیا مې فکر وکړ «دا جنکۍ او هلکان چې په شکوکې لوپې کوي، کیدای شي د سرطان ناروغي واکسین کشف کړي، هغه هلکان به چې تر ونې لاندې را ټول دي او جروبخت کوي، کودتا و نه کړي. بلکې د سولې کنفرانس به جوړ کړي، په بایسکل سپور ماشوم ښایي د «د فرانس توردو» د سیالیو اتل شي.»

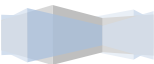
ما ځان په دغو مثبتو سوچونو بوخت کړ، الن لور مې چې په ټال وهلو بڼه مړه شوې وه راغله، «څه معلومه ده؟ کیدای شي یو وخت فرانسویان پریکړه وکړي، چې یوه ښځه خپله ولسمشره وټاکي او دغه جمهور رئیسې ولې زما الن نه وي؟»

الن را غږ کړ:

● بابا جانه... پنځه فرانکه راکړه.

و مې ویل:

● گراني پنځه فرانکه مې پرون درکړل، څه دې کړل؟

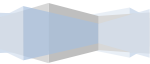

په خپره کې یې د پوښتنې حالت ښکاره شو، آن هغې نه شوای کولای دا را په یاد کړي چې پرونی پیسې یې څه کړې دي.

له ځانه سره مې فکر وکړ:

● لور مې که هر څه شي د ماليې وزیره به نه شي، خو څوک پوهیږي؟ ... څه معلومه ده؟ ... شاید.

لیکوال: واسیلیس الکساکیس (فرانسه)

د ماتې خواشيني

سوچ وکړئ څه پېښېږي ، که د جمهوري رياست يو کانديد په لومړي پړاو کې له ماتې سره مخ شي ، او د کانديدانو له لست څخه ووزي .

زه يوه ورځ د دغسې يو کانديد ليدو ته ولاړم . هغه د لانايت ميدان د پارک په اوږده چوکۍ ناست و ، او سپينې ماني ته يې په حسرت او ارمان څر څر کتل .

چوپتيا هره خوا واکمنه وه . هغه يوازې او يوازې و ، ما هڅه کوله دغه درنه چوپتيا ماته کړم ، ومې ويل :

● ښکلی کور دی ؟

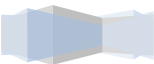
هغه په خواشيني انداز ځواب راوړ :

● ما همغه لارښه جوړاوه ، ښځې مې غوښتل ټول دويم پور له سره سينگار او ښکلی کړي . ما غوښتل سترې ميلمستياوې او د نڅا محفلونه جوړ کړم او د ماني ساتونکو ته نوې جامې او دريشۍ جوړې کړم . زما په مغز کې د دغې ماني په باب ډېر پلانونه و .

و مې ويل :

● ډېره خواشينوونکې ده ، چې يوه ورځ سړی د جمهوري رياست کانديد وي ، او بله ورځ هيڅ ، ته ډېر له څه شي څخه غمجن يې ؟

● له دې چې خپل پټ ساتونکي مې له لاسه ورکړل ، هغه ډېر ښه خلک ول ، هر ځای به چې زما زړه غوښتل ، هغوی به بېولم ، ماته د هوټل په يوه کوټه يا د الوتکې په چوکۍ کې ځای نيول هيڅ ستونزمن نه ول ، تاسې نه پوهيږئ چې سړی له دې څخه چې د ښار په يوه ستر واټ کې موټر چلوي او شپږ کسه

یې شاوخوا حُغلي خومره خوند اخلي. هر خای ته به چې تللم هغوی به لتاوو، شپه ورځ یې زما د کور ساتنه کوله دا یوازینی وخت و، چې ما په واشنگتن کې د امنیت احساس وکړ.

● دا خو ته فکر کوې د نورو په باره کې چې په انتخاباتي مبارزو کې یې گډون کړی، او پیسې یې هسې په هوا تللې څه وایي؟

● اوس د انتخاباتي مبارزو تر پيله امنیت ته اړتیا لرم، ډېر خلک له ما ناراضه دي، ځکه و مې نه شوای کړای چې ښه وځلېږم. وښه هیر مې شول.

وروسته یې په ساره اسویلي وویل:

● دا رنگه ما مطبوعات و بایلل، خلک فکر کوي چې د ولسمشرۍ پر کانديدانو د قلم خاوندان گران دي، فکر کوم رسنیو زما حق ادا نه کړ او زما تصویر یې سم وړاندې نه کړ د ښاري سرویسونو کاتولیکانو، یهودانو او پروتستانو په اړه یې زما نظر ښه بیان نه کړ، تورپوستو او میرمنو له ما مخ وړاوو، ښاریان د ټولنیزو خدمتونو په اړه زما په پروگرام پوه نه شول، که نه زه به ښه ځلیدلی وم.

● نو اوس تاسې امید بایللی؟

● نه بیخي نه، زه د نورو غوندې کوښښ کوم په گوندي کانونشن کې نفر پیدا کړم.

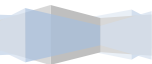
بیا یې سپینې ماني ته په وروستي ځل په حسرت وکتل و یې پوښتل:

● پتسلام ته په کوم سرویس کې ولاړ شم؟

● خو دا غلط دي

● دا خبريالان له خپلو یادښت کتابچو او کمرو سره او دا څراغونه سړي ته د احساس ورکوي چې ځواکمن دی. خو له هغې شیبې چې له لسته ولویدم، آن یوه کس پوښتنه ونه کړه، چیرې یې؟ غواړې پوه شي څه مقام لرم؟

● یه، خوماته دا په زړه پورې ده، چې په انتخاباتي حوزو کې څه درپښ شول؟

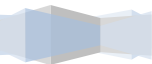
- انتخاباتي ملگرو مي ڊننه كار ونه ڪر ، پوره پيسې مي نه لڙي خلڪو د انرڙي په اڙه زما پروگرامونو ته ليوالتيا ونه ښوده ، هوا باراني وه ، ڊننه تلويزيوني پروگرام وړاندي نه شو ، موٽر مي مات شو ، خو څوڪ نه ملامتوم.

«لوی خلک بل څوڪ د خپلي ماتي له کبله نه ملامتوي»

ليکوال: ارت بوخوالد «امريکا»

د ميني په خاطر سزا

- اوه گرانه زغلوله دا څنگه شوی يې ، دا ټول بدن دې ولې داسې شين گرځيدلی دی ؟ ته بيخي د پخوا غوندي نه يې.
- اخ گرانه مصطفی ، مه پسي گرځه ، ژر يوه پيال قهوه راکړه.
- ډبرښه قهوه به راشي ، خو ستا څېره ډېره ډارونکې شوې ده.
- پوهېرم ، خپله مي ځان په هېنداره کې وليد وډار شوم.
- آيا له غلو سره مخامخ شوې ، او جنگ دې ورسره وکړ ؟
- څه ووايم ؟ زه مي د خپلو ښځو له لاسه دې حال ته رسيدلی يم.
- دا ده قهوه وڅښه او کيسه وکړه... څنگه دې ښځو په دې حال کې ؟
- ته زما ښځې نه پيژني ، څلور بلاوي ، څلور آسماني آفتونه دي.
- نو هغو ولې ته په دې حال کې ، نه چې له کومې اروپايي ښځې سره يې ليدلی يې ؟
- اي بابا په دې پنځوس کاله عمر کې مي هيڅکله داسې هوسونه نه دي کړي. په ما مي خپلې ښځې د ټولې دنيا ترښځو گراني دي. خو له ما يوه غلطې وشوه چې دا پېښه را باندې راغله. ته خبر يې چې زه څلور ښځې لرم. ما پرېکړه وکړه چې هره ښځه ځان ځانته پوه کړم چې را باندې گرانه ده. نيت مي وکړ چې هرې

یوې ته پت یو سوغات ورکړم او ورته ووايم چې دا مې تر ټولو گرانه میرمن ده. دغو سوغاتونو زه دې حال ته ورسولم.

- ته څه وایې سړی دې سوغات هم ورکړې او دا سې تک شین دې هم شي.
- گرانه دوسته کیسه واوره خبره داده چې له ډیرو تجربو سره سره زه بیا هم د خپلو بڼخو په خوی پوه نه شوم ما مې خپلې بڼخې لیلای ته یوه ډیره گرانیه گوتې واخېسته چې بڼکلې او قیمتي غمی یې درلود ، هغې ته مې وویل چې تر ټولو گرانه بڼخه مې ته یې. هیله مې ترې وکړه چې زما نورو بڼخو ته یې وربښکاره نه کړې ، چې بد نیتي ونه کړې. خپلې دویمې بڼخې ثریا ته مې قیمتي غاړه کړې واخېسته او ورته وې ویل چې تر ټولو گرانه بڼخه مې ته یې. خپلې دریمې بڼخې ریحانې ته مې د سرو زرو وښي (لاس ونډی) واخیست او ورته وې ویل ته مې تر ټولو گرانه بڼخه یې. خپلې څلورمې بڼخې ته مې لښتې (غوړ والی) واخیستې او ورته وې ویل چې تر ټولو ته را باندي گرانه یې ، له هرې یوې مې جلا جلا هیله وکړه چې نورو بڼخو ته ونه وایې.

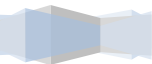
● ښه بیا څه وشول ؟

- گرانه دوسته لور مې زبیدې وروسته را ته کیسه وکړه چې زما لومړۍ میرمنې لیلای گوتې په گوته کړه او نورو ته یې په گوته دیوالونه وربښودل چې څومره چتل شوي دي. ثریا چې پوهېږي چې لیلای پخپله گوتې تیم ورکوي او دوی ته یې وربښکاري ، هغې هم غاړه جگه ونيوله وې ویل هو رښتیا وایې په چت باندي هم دورې او گردونه ناست دي ، دریمې او څلورمې بڼخې مې هم پخپلو ځانگړو طریقو خپل سوغاتونه نورو ته وروښودل په پای کې زما راز رسوا کېږي. چې هر یوې ته مې ویلي چې ترنور را باندي گرانه یې.

- زه څوارکې له دنیا ناخبره کورته راغلم وې لیدل چې څلور واړو بڼخې مې په ډیر غوصه برید ته چمتو ولاړې دي. بس راباندي نازلې شوې.

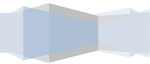
- ز غلوله رښتیا چې تا ډیر احمقانه کار کړی ، ته نه پوهیدې چې بڼخې څه خویونه لري ؟ ښه اوس څه نیت لري ؟

- بې له دې چې یوه دوه اوونۍ ستا په کور کې پت شم بله لاره نه لرم تر څو مې چې رږبه ورسېږي ، د بدن پوستکي مې ښه شي او دا شین والی ورک شي.

• هو زغلوله بله لاره نشته له نيکه مرغه زما په کور کې دا ډول جنجالونه نشته ځکه زه يوه ښځه لرم.

ليکوال: محمد العتيبه (سعودي عربستان)

زما زوی که ستاسې؟

د پخلنځي د کړکي، بنسینه په درز سره ماته شوه میرمن دیر بورن په غوصه پخلنځي ته ولاړه د هغې گومان سم و.

بنسینه د فوتبال د یوه توپ په اندازه سوری شوې وه او د فوتبال توپ یې د پخلنځي کونج کې ترستر گوشو میرمنې له ځانه سره وویل:

● بیا هم دغو دغو شوخو هلکانو په سرک په فوتبال کولو سره لیونۍ کړم د دغو میراتمرو بنوونځیو رخصتي څه وخت ختمېږي؟

دغه کارڅو وارې شوی و هر ځل هغې د هلکانو توپ بېرته ورکړی و خو دا ځل یې د قهر اور لمبې کولې تر شونډو لاندې غرومبیده:

● زه درسره کار لرم ته ودرېږه.

خو دقیقې وروسته د هغې د دروازې زنگ ووهل شو، دې ځان په غوصه ونیو دروازه یې خلاصه کړه د دروازې په خوله کې دولس کلن هلک ولاړ وو نیکر او خط خطي کمیس یې اغوستی و. جرابې او شینکاک بوتونه یې په پښو ول، ماشوم د دې د څیرې په لیدو وډار شو ویې ویل:

● میرمنې بنسینه غواړم موږ بیا دا کار نه کوو.

میرمنې وویل:

● ښه نو دا ازاریان تاسې یاست د تاسې له فوتباله خو زه پوزې ته راغلې یم زما کړکي، تا ما ته کړه ها؟

ماشوم وارخطا شو:

● یه میرمنې! یوه بل شوت کړ خو هلکانو په توپ پسې زه راولیرلم ته زموږ توپ راکوې؟

● ښه....توپ درکړم چې بیا زما بنسینې پرې را ماتې کړې؟

ماشوم وویل:

● میرمنې موږ بیا داسې کارنه کوو موږ نیت کړی چې وروسته له دې بل ځای فوتبال وکړو قسم خورم

میرمن دوه زړې وه نه پوهیده د ماشوم خبره ومني که نه

په دې وخت کې ماشوم وویل:

● آغلې د ښېښې په خاطر هم اندېښنه مه کوه نن ماښام مې پلار ستا کورته راځي نوې ښېښه به درته واچوي. دښېښو پیسې هغه زما د جیب څرخ له پیسو ورکوي سره له دې چې میرمن دیر بورن د ماشوم په خبره باور ونه کړ خو بیایې هم د فوټبال توپ را واخیست او خپل څښتن ته یې ورکړ.

ماشوم په منډه د فوټبال ډگر او د نورو ماشومانو په لورې ولاړ.

میرمن دیر بورن هیڅ فکر نه کاوو چې ماښام دې دهغه ماشوم پلار راشي او ښېښه دې بدله کړي خو ماښام یې دروازه وټکیده ، دې دروازه ور خلاصه کړه و یې لیدل چې د منځني عمر سړی چې ښېښه یې تر څنګ نیولې وه په دروازه کې ولاړ دی.

سلام میرمنې راغلم چې ستاسې د کور ماته ښېښه بدله کړم میرمنې هغه پخلنځي ته بوت ، سړی پخپل کار بوخت شو د کار له پای ته رسولو وروسته یې هغې ته کاغذ ورکړ ویې ویل:

● دا هم بل مهرباني وکړئ د ښېښې پیسې راکړئ.

میرمن دیر بورن حیرانه شوه:

● کومې پیسې؟

● د ښېښې پیسې او د کینودلو مزد یې ، آیا هغه هلک تاته څه ونه ویل؟ هغه هلک زه راو لیرلم ستاسې خپل زوی.

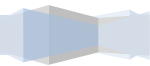
میرمن چیغې کړې:

● زما زوی؟ زه زوی نه لرم نو هغه هلک ستا زوی نه دی؟

● یه میرمنې هغه ستا زوی دی ستاسې فرمایش یې ماته ووايه ما هم خپل خدمت وکړ.

ليکوال: دينتون فورد (انگلستان)

په بانک کې

یو ولس بجې او ۴۵ دقیقې وې چې د لندن د یوه بانک لوی سالون ته یوه د منځني عمر لرونکې ښځه راننوته ، هغې د یوې ځانپخوا ته غږې کړې ته ځان ورساوو هماسې په چوپتیا سره یې صراف ته کاغذ ورکړ په کاغذ کې لیکلې ول:

«یو څه پیسې راکړه کنې فیر کوم» صراف یې له دې چې وارخطا شي ورو یې د هغې تر جملې لاندې ولیکل «په سترگو بس ډز مه کوه» ښځې په پټه خوله بل کاغذ هغه ته ورکړ په کاغذ کې لیکلې و:

«ډېر ښه فیر نه کوم خو ژر.»

په بانک کې چو پتیا خوره وه ، ټول په کار او راکړه ورکړه بوخت ول .د بانک د دروازې مخې ته پولیس په چورتونو کې لاهوو.

صراف ښځې ته کاغذ ورنږدې کړ پکې لیکلې ول:

«ډېر وخت نه وې راغلې خیرت و؟»

ښځې پخپل جیب کې تومانچه له لاسه پرېښوده له دستکول څخه یې کتابچه راوايسته ، یوه پاڼه یې ترې پرې کړه ، په پاڼه یې ولیکل: «کلي ته د خپلو خویندو کره تللې وم.» یولس بجې او ۴۹ دقیقې صراف بل کاغذ دهغې مخې ته ورواندې کړ پکې لیکلې ول: «نن تاسې ډیره ښکلې ښکارئ.»

ښځې ترې لاندې ولیکل: «مننه مهرباني کوی.»

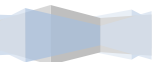
صراف بیا ولیکل: «لمسه کیان دې څنگه دي.»

ښځې ولیکل: «مننه ښه دي.»

دغه لیک لیکل او جوړ په خیر څو دقیقې نور هم روان ول هغوی یو بل ته ولیکل او ځواب یې واخیست.

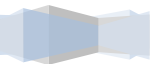
په پای کې ښځې خپله تومانچه په دستکول کې کېښوده له بانک ووتله کله چې هغه له لویې دروازې ووتله د دروازې پولیس هغه صراف ته ځان را ورساوو ، ویې ویل:

● هغه ښځه بیا راغلې وه؟

- هو
- خه يې ويل؟
- د تل غونډې دق شوې وه غوښتل يې له چاسره خبرې وکړي او د زره خواله وکړي.

ليکوال: ديورد ميکيش (هنګری)

د پیغام معجزه

یوه ورځ د خلکو یو استازی ایالتي صدر اعظم ته ورغی او د بیو له لوروالي څخه یې هغه ته شکایت وکړ ، ایالتي صدراعظم ورته وویل:

تاسې پوهیږئ چې بیې ډیرې لورې دي؟ ډیر ښه زه به سوداګرو ته یو پیغام صادر کړم ، زه د اقتصاد پر اصولو او اداري تدبیرونو باور نه لرم ، موږ د ګاندي په هېواد کې ژوند کوو زه په یوه پیغام سره د خلکو په زړونو کې ژور بدلون راولم .زه پیغام ورکوم چې تجاران بیې را ټیټې کړي او لوړ اخلاق وښيي .

د صدر اعظم پیغام دراديو له لارې خپور شو په پیغام کې ویل شوي و چې د خوراكي موادو سوداګر دې لوړ اخلاق وښيي او قیمتونه دې را ټیټ کړي ، خلک غریب دي باید له هغو سره مینه او خوا خوري وښودل شي .

پیغام عجیبه اغیزه لرله د ښار په سترو تجارتي ځایونو کې دغه پیغامونه تر سترګو کېدل: «پلورونکي لوړ اخلاق ښيي» «زموږ پر نسیب انسانیت او انسان دوستي ده» د خوراكي توکو په مغازو یې لیکلی ول: غنم په سل روپۍ .

پیرودونکي راتلل او لوستل یې خو باور یې نه کاوو ، تر پرونه په دوه سوه روپۍ ول دوی به سترګې وموښلې بیا به یې ولوستل د باور کولو وړ نه و .

پیرودونکي په حیرانتیا وویل:

● غنم سل روپۍ؟

● هو که مړ هم شم قیمتته یې نه ورکوم لوړ اخلاق ماته دا سې حکم نه کوي .

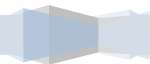
پیرودونکي په زاریو وویل:

● سېټ جي ته و خدای په دوه سوه روپۍ یې راکړه ښځې مې دوه سوه روپۍ راکړې دي ، که په سل روپۍ یې را باندي خرڅ کړې میرمن به مې وایي چې غلامې کړې ده .

یو بل پیرودونکي ګواښ وکړ:

● او هو سیتته په خپل همیشني قیمت یې خرڅ کړه که ارزانه یې خرڅ کړې نس به دې خیرې کړم .

سېټ وویل:

● ما مه ډاروه که ټوټه ټوټه مې هم کړې قيمته يې نه درکوم اخير لور اخلاق او بشريت ته درناوی ماته دا اجازه نه راکوي چې قيمته يې خرڅ کړم. په بله مغازه کې چې د چای له قطیو ډکه وه خلک راغونډ شوي ول او د دوکان ليکنې ته ځيړول. په قطیو د پخواني قيمت نيمايي قيمت ليکل شوی و خلکو چيغې وهلې:

● قوټي نيمايي دي که ډک وي نو ولې په نيمايي بيه ؟

سبټ جواب ورکاوو:

● مهرباني وکړئ ، وايې خلئ ، نه تور بازار نه هم دوه چنده قيمت اخير اخلاق او انسانيت ما ته امر کوي چې ارزانه يې خرڅ کړم.

د منځني عمر سړی د دوکان له مخې تېرېده ، دوکاندار هغه تر لاس ونيو او دوکان ته يې راووست د منځني عمر سړي په نيولي آواز په زار يو وويل:

● سبټ جي ولې مې په خلکو کې بې عزته کوي درته ومې ويل چې تر لسم تاريخه ستا پور درکوم.

دکاندار په ډير ادب په مهرباني سره وويل:

● گرانه څه وايې ؟ چا له تا پيسې غوښتې ؟ ما ته خپل دوکان ته راوستې چې سودا واخلي ، ځکه ومې ليدې چې شرمندوک تيريدې ، هر شی دې چې په کار وي وايي خله هر وخت دې چې زړه وغوښتل پيسې راکړه راځه زما گرانه... د دوکان ټول مال تر تا قربان واخله ... بوره کيلو په دوه روپۍ .

پيرودونکی هک پک شو شونډې يې و خوځيدې:

-... دا څه وايې بوره کيلو په دوه روپۍ ؟ تر پرونه په پنځه روپۍ وه ... زه يې دومره ارزانه نه اخلم.

سبټ په مهرباني سره وويل:

● واخله واخله. پيسې د مياشتې په اخير کې راکړه زه دې نه پيرېدم چې بې له بورې خپل کورته ولاړ شي ، لور اخلاق او انسانيت ما ته حکم کوي چې په خپلو وطنوالو مهربانه واوسم.

سبټ له بورې ډک پاکټ په زور هغه ته ورکړ.

دوه ورځې وروسته ډيرو خلکو چې زياتره يې د دولت مامورين ول ، مظاهره وکړې او شعار يې ورکاوو:

سيمه ايز حکومت بيې را ټيټې کړې غواړي موږ سپک کړي څه خيال يې کړی دی ، موږ سوالگر نه يو ، موږ هم وجدان لرو يا قيمتونه لوړ کړئ ، که نه موږ دکانونه ويجاروو.

د ماښام خواته پر دوکانونو د ډبرو اورول پيل شول شعارونه هم تند شول. «خلک غواړي قيمتونه لوړ شي ، مړه دې وي هغه کسان چې د خلکو د ارادې پر ضد عمل کوي.»

بهرنيو ژورنالستانو دا بهير په دقت سره څاره ، خوشيان په بشري تاريخ کې بې سابقې ول هغوی وليکل:

هغه عجيب هيواد چې د صدراعظم پيغام يې معجزه کوي ، هر ځای خلک د بيو را ټيټېدل غواړي ، دلته يې لوړول. خلک نه غواړي څه شي ارزانه واخلي.

کار خراب شوی و ، د خلکو وکيلان لومړی وزير (صدر اعظم) ته ورغلل ويې ويل:

● بناغلی صدراعظم... بد حالت منځ ته راغلی ، ماشومان شيدې خوري بيرته يې قی کوي ځکه په شيدوکې هغه بوره چې ارزانه اخیستل شوې اچوي ، خلک چای سوري خو تر ستوني يې نه تيريري ځکه چای ارزانه اخلي. ماشومانو ته نوې جامې ور واغوندي بدن يې ټباکي شي ځکه چې اوس خلک رخت ارزانه اخلي ، دکور ميرمنې ډوډۍ پخوي خو سر يې گرزي ځکه چې غوري يې ارزانه اخیستي دي. د خدای لپاره يو څه وکړئ موږ له دې جنجاله وژغورئ.

ايالتي صدراعظم د دغو خبرو له اوریدو وروسته وويل:

● مگر تاسې غوښتي ول چې سوداگرو او دوکاندارانو ته پيغام واستوم هغوی اخلاق او بشر دوستي ته راوبولم و موليدل چې زما پيغام څومره اغيزمن و؟ ښه نو اوس چې ټينگار کوی پيغام به صحيح کړم.

بله ورځ له راډيو څخه نوی پيغام خپور شو:

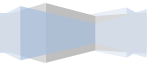
صدر اعظم په خپل پيغام کې وويل:

● قدرمنو دوکاندارانو... تاسې زما په خبرو سم پوه نه شوی ، زما مقصد عادي عالی اخلاق او انسان دوستي نه وه بلکې دوکاندارانه انسان دوستي او لوړ اخلاق و.

پيغام ډير ژر اغيزه وکړه ټول شيان بيرته خپل لومړي حالت ته راوگرځيدل.

ليکوال: هري شنکر پرسات (هند)

د یوې مینې داستان

کله مې چې هغه جگه او زړه ورونکې نجلۍ چې د باسکتبالانو غوندې ښکارېده ولیدله ، وارله واره پرې مین شوم. هغه د بدني روزنې او سپورټ ښوونکې وه. زه یې د خپلو شاگردانو د ورتیاوو لیدلو ته وربللی وم. له هغې ورځې وروسته مې کوبښن کاوو هغه ډېره وویښم ، هر ځل به مې چې لیدله ، زړه به مې په ټوپو شو د هغې ښکلا به نشه کولم ، ورځ په ورځ مې له هغې سره مینه زیاتېدله. یوه ورځ له دفتره راووتم کورته روان وم ، په لاره مې د هغې د مینې په باب فکر کاوو. د هغې د لرې نجلۍ په باب چې د سپورټ معلمه وه او پخپله ښکلا یې زما آرام وړی و. په خپلو خیالونو کې لاهو وم. له یوې کوچنۍ تېرېدم. چې یوه غښتلې لاس مې پر گریوان حس کړ ، دغه غښتلې لاس له دیوال سره ونښلولم ، د لاس خاوند ته مې پام شو یو بې ډوله او لنډه غر سړی و ، چې په لیدو مې یې په زړه لږزه کډه شوه. غټو لاسونو ، گردې مخ او غوصه ناکې خېرې یې د سړي زړه چوو. په ډېره ویره په داسې حال کې چې لږزېدم ، هغه ته مې وویل:

● تاسې څه کوئ؟

هغه بیا له دیوال سره ووهملم په هیبت ناک غر یې وویل:

● پوهېږې که نه؟

په لږ زیدلي غر مې وویل:

● نه پوهېږم.

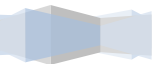
بې ډوله او غوصه ناک غاښونه یې وچيچل ویې ویل:

● اوس به پوه شې... ماته (پک سړی) وايي. د قتل په جرم بندي وم ، پروڼ راخلاص شوم ، اوس مې هم چې څوک بد وایسي هغې دنیا ته یې لېرم.

له جبهه یې غټه چاره را وایسته ، څوکه یې زما د پوزې مخې ته وگډوله.

په لږزېدلي غر مې وویل:

● نو ولې...؟ ما څه کړې دي ، ما له تا سره څه بد کړې دي. هیبتناک لنډغر وویل:

● ښه ده ، چې بد دې نه دي کړي ، کني اوس مې د دې خبرو وخت هم نه درکاوو. ژرکوه پيسې دې راوباسه. دومره ډار شوی وم ، چې نه مې شوای کولای لاسونه مې جيب ته يوسم ، هغه ځنډ ونه کړ پخپله يې دا کار وکړ ، زما پيسې يې راويستې پخپل جيب کې يې کېښودې ، په دې وخت کې زموږ ترڅنگ يو غږ راپورته شو:

● ولې د دغه ښاغلي په جيب کې لاس وهې؟

د غږ خاوند يو پياوړی شل کلن ځوان و. پک سړي وخنډل ويې ويل:

● هيڅ ، موږ پخواني ملگري يو ، توکې موسره کولې.

غوښتل مې چيغې وکړم چې دغه احمق دروغ وايي ، خو د هغه په سترگو کې د قهر او غضب لمبو وډار کړم. فکر مې وکړ چې که د دغه ځوان زور په هغه و نه رسېږي ، کار مې خراب دی ، نو په ويږه مې وويل:

● هو ، ريښتيا وايي ، موږ پخواني ملگري يو ، توکې کوو ، توکې.

ځوان په تعجب راته وکتل ، وروسته پخپله لاره روان شو او له موږ ليرې شو ، د پک سړي بيا پام شو ، امر يې وکړ:

● ساعت دې راوباسه.

ما خپل ساعت هغه ته ورکړ ، ساعت يې ور واخيست ، ويې ښورا وو ، غوږته يې ونيو:

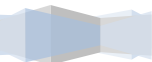
● گرځي... خراب خو نه دی؟ خو که خراب شي ، يا وروسته پاتې شي ، يا مخکې ولاړ شي نو وای ستا په حال. ولې دې د ساعت ښيښه گڼرالي کړې ده؟ احمقه ساعت سم ساتلی نه شي.

بيا مو ترڅنگ غږ پورته شو:

● دلته څه خبره ده؟

و مې ليدل چې يو امنيتي کس زموږ خواته ولاړ دی. د هغه په لېدو مې وغوښتل په پښو کې يې وړولو پرم ، څو ما له دغه ډيو څخه وژغوري. خو بيا هم د دغه ځناور له سترگو د قهر لمبې بادېدې ، وډار شوم له ځانه سره مې وويل:

● اوس به مې دا ترې خلاص کړي ، خو وروسته به دغه سړی زما دښمن شي او وبه غواړي له ما غچ واخلي کار مې خراب دی ، هر ډول چې وي هغه به يوه ورځ ما يوازې پيدا کړي او حساب به راسره وکړي.

پک سري بيا په ساختگي خدا وويل:

● څه نشته ، مور. دوه صميمي او نږدې دوستان يو له ډيرې مودې وروسته مو سره ولېدل.

له دغو خبرو وروسته يې زما سر په دواړو غټو لاسونو ونيو او څو واړه يې ښکل کړم ، له مچو يې ډېر په عذاب شوم ، پخپل لاس مې خپل مخ پاک کړ ، هغه سري پوښتنه وکړه:

● نو ولې دې د هغه سري ساعت ترې واخيست؟

پک سري يې له دې چې ځان وبايلي وځنډل ويې ويل:

● زما خپل ساعت و ، له ده سره امانت و .

سري ماته وکتل ويې ويل:

● رښتيا وايي؟

فکر مې وکړ دغه امنيتي کس به تل راسره نه وي ، ښه به وي چې دغه ځناور د ځان دښمن نه کړم ، نو ومې ويل:

● هو ، د ده ساعت دی ، له ماسره امانت و .

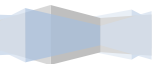
زما د جواب په وخت کې د پک سري لاس په خپل جيب کې و ، زه پوهيدم چې د چرې لاستی کړپوي. هغه امنيتي کس ته وويل چې ما ته يې ورور ويلي دي او سره وروڼه يو ، امنيتي کس سر وښوراوو ، او ولاړ ، بې رحمه سري پاتې شو او زه. هغه زما په لوتولو بيا پيل وکړ:

● بوتونه دې وباسه .

کله مې چې خپل نوي او قيمتي بوتونه وايستل ، هغه ژر په پښو کړل ، خپل زاړه او څيري شوي بوتونه يې زما مخې ته راواچول چې په پښو يې کړم .

په داسې يوه حالت کې مې د خپلې گرانې معشوقې ښکلې او زړه ورونکې غږ واورېد. د هغې نجلۍ غږ چې څو ورځې کېدې چې پرې مين شوی وم ، هماغه د سپورت ښوونکې.

● سلام گرانه ، دلته څه کوي؟ لکه چې لاره مو يوه ده ، څه چې ځو .

پښو مې سستي کوله ، غوښتل مې روان شم ، خو دغه سړي تر گريوان ونيولم او بېرته يې پخپل ځای مېڅ کړم ، محبوبې مې هغه ته بد بد وکتل ، بې له ډاره يې ورته وويل:

● ولې د هغه خنډ کېږي؟

پک سړي په غرور وويل:

● د تا غرض نشته ښکلې زرکې ، څه پخپل کار پسې دې ولاړه شه کنې معيوبه به دې کړم... هي... مې مورکه د بوټو بندونه مې وټړه.

سره له دې چې ډېر شرمېدم ، خو له ډاره مې اطاعت وکړ ، د خپلو بوټونو تارونه مې چې اوس هغه په پښو کړي ول ، وټړل.

پک سړي ټيله کړم ، چيغه يې وکړه:

● اوس دغه کوټره ماته راوله.

ما د نجلی لاس ونيو چې د دې سړي امر پر ځای کړم ، خو نجلی له خپل ځایه ونه خوځېده ، پک سړی پخپله د نجلی خواته راغی ، خپل لاس يې د هغې به خوا اوږد کړ په احمقانه خدا يې ورته وويل:

● څنگه کوټرې... اجازه راکوې لږ ساعتتيری درسره وکړم؟

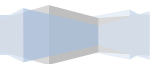
مخکې له دې چې لاس يې د نجلی بدن ته ورسېږي ، زما محبوبې په يوه چټک حرکت سره پک سړی په ځمکه وپوښت هغه چې د داسې ضربې هيڅ انتظار نه درلود سخت ژوبل شو او چيغې يې پورته شوې. په سختۍ سره له ځمکې پورته شو بيا د نجلی په لوري ورغی.

● آخ... وای... ته ودرېره... اوس به يې در وښيم.

نجلی په يوه چټک حرکت سره کلکه لغته وواهه او په ځمکه ولوید. لکه مار له ډېره درده سره واوښت.

پک سړي څو ځله کوښښ وکړ چې له ځمکې راپورته شي ، خو په دغه کار ي ضربې له پښوولویده.

نجلی بې له دې چې ماته وگوري پخپله مخه ولاړه ، له هغې ورځې وروسته مې چې هر وخت خپله محبوبه وښم ، خپله لاره بدلوم ، چې ورسره مخامخ نه شم ، فکر کوئ چې له شرمه دا کار کوم؟

بيخې له شرمه نه ده ، تاسې يې تصورکړئ که له هغې سره واده وکړم او په يوه ښکلې او لمړينه ورځ په ما غوصه شي ، زما به څه حال وي ؟

ليکوال: شگداين سيندايوش (منگوليا)

نوبت

په کوټه کې مې یوه کونج ته چپرکت او په بل کونج کې الماری ایښې وه البته د کوټې په منځ کې مې میز ایښی و. دغه حالت بالاخره زه زړه نیولی او خواشینی کړم ، پریکړه مې وکړه نوبت وکړم ، چپرکت مې د الماری پرځای او الماری مې د چپرکت پرځای کېښوده. خو ورځې د دغه بدلون بوی مست کړی وم.

په پای کې مې دې حالت هم زړه وواهه ، له یو څه وخت وروسته مې حس کړه چې زړه مې تنگ شوی دی ، اصلاً میز او د هغه ځای خواشینی کړی وم... ولې نو میز د کوټې په منځ کې وي ؟ خپل چپرکت مې د میز پر ځای د کوټې په منځ کې کېښود ، دغه حالت مې په زړه او دماغ کې نوی والی راووست. سره له دې چې دغه بدلون ستونزې لرلې ، مثلاً زه چې د کوټې په منځ کې ویده کېدم ، دیوال ته له مخ اړولو بې برخې شوم هغه څه چې ډېره مینه مې ورسره لرله. خو په هر حال دا چې ما غوښتل نوبت وکړم دغه حالت مې ومانه. له یو څه وخت وروسته مې حس کړه چې دې حالت مې زړه وهلی دی. الماری مې د کوټې په منځ کې کېښوده او چپرکت مې د الماری ځای ته یووړ. یو رادیکال حالت منځ ته راغی ، یو څه وخت تیر شو.

آخ د وخت تېرېدل سپری څومره بدلوي. د کوټې په منځ کې الماری پرته له دې چې په کوټه کې زما د عادي تگ را تگ خنډ کېدله ، زړه مې یې راوواهه ، هر څومره چې دغه حالت نوی او ټپیک ښکارېده ، خو بیا هم زړه تنګونکې و... بیا مې هم باید یو رادیکال بدلون راوستی وای. جدي پریکړه مې وکړه داسې انقلاب راولم چې خپله ما هک پک کړي. په دې توګه مې د ناراحتي احساس له منځه یووړ.

نیت مې وکړ له الماری څخه چې د کوټې په منځ کې وه د خوب د ځای کار واخلم ، د الماری په منځ کې په خوب کولو مې پیل وکړ. پاتې دې نه وي چې په الماری کې د اړتیا ورشیان مې د چپرکت پر سر کېښودل ، هغه څوک چې تراوسه په الماری کې نه وي ویده شوی ، نه شي کولای تصور کړي چې دا څومره ستونزمن کار دی. د ملا له درد او د عضلاتو له درد پرته په سلګونو نور رنځونه لري. د الماری په منځ کې خفه کوونکې هوا ته طاقت نه کېده.

په هغه حالت کې چې زه وم د وخت تېرېدل چې زړه مې ووهي لازم نه ول ، له څو ورځو وروسته په یوه نیمه شپه کې په داسې حالت کې چې د بدن هر بند مې خوږېده له الماری څخه راووتم.

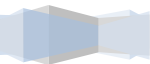
او په چپرکت پریوتم ، پوره درې شواروزه لکه مړی پروت او ویده وم.

څنګه چې راوینس شوم ، بیا مې الماری یوې خوا او چپرکت بلې خوا ته کېښودل ، او میز مې د کوټې په منځ کې کېښود.

هر وخت چې ستړی شم او وغواړم نوبت وګرم ، هغه ستونزې چې ومې لیدلې رایادوم ، بېرته کرار کېنم.

لیکوال : ماکس ګونتر (سویس)

د ورې د ماکولاتو معتمد

یوه ورځ یو ځیرک سپری د معتمد په بست کې مقرر شو. هغه یوې دولتي ورې ته د ماکولاتو د حواله کولو معتمد و. له یوه څه وخت وروسته هغه له هغو موادو څخه چې ورې (کیک) ته یې حواله کول دومره پیسې ووهلې، چې د مرمرو یوه بڼکلې مانی یې ځانته پرې جوړه کړه.

خلک حیران شول، چا له هغه وپوښتل:

● او کور گډې... دا مانی دې په څه شي جوړه کړه؟

هغه سترگه ووهله ویې ویل:

● اخیر زه د ورې د ماکولاتو معتمد یم.

هغه بل پوښتنه وکړه:

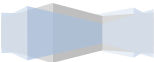
● نو ورې خو یو ډیر کوچنی حیوان دی، څومره خوراک لري؟

معتمدو خندل ویې ویل:

● افسوس چې زه د یوې ورې د ماکولاتو د حواله کولو دنده لرم کنې د ځان لپاره به مې اووه د مرمرو مانی جوړې کړې وې.

له هغې ورځې راهیسې ټول کونښن کوي چې د یوې دولتي ورې د ماکولاتو د حواله کولو مامور مقرر شي.

لیکوال: خریستوپولیتیف (بلغاریا)

حیرانوونکې مېوه

د رویسلاف په نامه یوه خره یوه ورځ له یوې ښکلې کلیوالي نجلۍ سره د خپل څښتن پټې خبرې واورېدې ، څښتن یې هغې نجلۍ ته ویل:

● کلي ته نږدې په دغه ځنگله کې ترونې لاندې یو بوتی دی ، چې حیرانوونکې مېوه لري ، که یوه شپه له ما سره هلته ولاړه شې زه به هغه حیرانوونکې مېوه تاته درکړم.

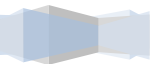
خره د دغه راز په اورېدو سره له ډیرې خوشالي خپل غوږونه سره وتکول ، خو ځان یې ناخبره وچاوو. د شپې چې ټول ویده ول هغه ځان خرې ته چې مارګیتا نومېده ورساوو ، د حیرانوونکې مېوې کیسه یې ورته وکړه. خر او خره له تېلې راووتل او د ځنگله په لوري روان شول.

هغوي اصلي ځای ته ورسېدل ، خو بوتی او حیرانوونکې مېوه نه وه. په لاره کې خره د دې لپاره چې مارګیتا خفه نه شي او دی ملامت نه کړي ، مارګیتا ته یې وړاندیز وکړ چې له ده سره واده وکړي.

اخلاقي پایله:

که ښځې ته کم راغلي ، باید ژر تر ژره ورسره واده وکړي.

لیکوال: راستیسلاف دورمن- (پخوانۍ یوګوسلاویا)

سمپوزيم

يوه ورځ د پکالبيکوکا په نوم ښار کې يو سمپوزيم جوړ شوی و چې موضوع يې «د جادويي هېندارو معجزه» وه.

له پرانيستونکې وينا وروسته د ښار د والي پوهاندې بارباينرا وينا پيل شوه.

پوهاندې د امارونو د قبيلو د حيرانوونکو مسئلو او له هېندارو څخه د هغوی د گټې اخيستنې په اړه رڼا واچوله. دې وويل چې د امارون قبيلو له ځانگړو هېندارو څخه په گټې اخيستنې سره خپل دښمنان رڼدول او وروسته به يې په ډېر اساني نيول.

دويم ويناکوونکي پوهاند پيانو لوچشقورت له تاريخ څخه مخکې د جادويي هېندارو د رول په اړه خبرې وکړې.

البته هغه څه يې چې د هېندارو او لويو حيواناتو دينوزاورونو چې له تاريخ د مخه يې ژوند کاوو، وويل ټول پرې قانع نه شول.

د هغه د وينا په اتم ساعت آن څو تنه پروفيسوران ویده ول. هغه له تاريخ څخه د مخکې انسانانو په باره کې خبرې وکړې چې څنگه يې د خپلو ښځو لپاره له مرمري ډبرو څخه هېندارې جوړولې.

کورازون ځان تريبون ته ورساوو او د ټولو تر منځ يې اعلان وکړ چې دی داسې حيرانوونکې جادويي هېندارې په کشفولو بريالی شوی دی، چې ساری نه لري.

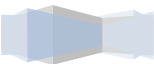
ده وويل تر ټولو جادويي هېندارې د ماشومانو سترگې دي، چې په هغو کې د ټولو هغو شيانو تصوير چې دی يې په مينه او لهوالتيا ويني پاتې کېږي. مثلاً د پتنکانو، رنگه ډبرو او ډبرو شيانو تصويرونه.

ښاغلي کورازون وروسته يوه بله عجيبه موضوع ياده کړه.

ده وويل:

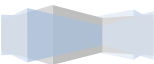
● د بېوزلو او بېکارو ماشومانو سترگې کولای شی، د قلب شوي صندوق او کارتن په منځ کې شيريني او چاکليټ وويني.

د ده دليل داو، چې ماشومان د صندوقونو په منځ د شيريني او چاکليټونو د ليدلو په وخت کې د خپلې خولې اوبه (نارې) تېروي ځکه چې دوی يې عيناً ويني.

په زره پورې داده چې ژوري هیئت د نورو پروفیسورانو له ژورو مطالعاتو او کشفونو سره سره د سمپوزیم لومړۍ جایزه ښاغلي کورازون ته ورکړه. او د هغه کشف یې د نوروو ترکشف لوړ اعلان کړ.

لیکواله: انجیل کالی دویسنا (ایتالیا)

ځنگه مرکه کوو؟

مور ژورنالستان همدا چې واورو فلانی نامتو بهرنی هسپانیا ته راغلی دی ، ژر تر ژره ځان د هغه د اوسېدو هوټل ته رسوو ، په زرو نیرنگونو اوچلونوځان د هغه کوټې ته ورسوو ، صبر کوو چې له تشنابه راووزي ، هغه وخت خپله لومړۍ پوښتنه طرحه کوو:

● آیا رینیتیا د هیبرید ټاپو وزمه د نړۍ تر ټولو ښکلې سیمه ده؟

بهرني سړي پخپله ژبه راته غورېږي:

● ارتو!... مي سنو... بامبو... تاكو... بوم.

او دا چې مور هم د هغه په ژبه نه پوهېږو ، سمدلاسه د هغه ځواب ځنگه مو چې «درک» کړی یادښت کوو ، بیا پوښتنه کوو:

● ستاسې په نظر زموږ ښکلې هېواد هسپانیا ځنگه ځای دی؟

او هغه ځواب راکوي:

● تاتو... پاتی... گولي... مولي...

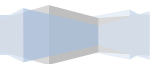
او مور «پوهېږو» چې مثلاً وایي «ډېر خوښ یم چې د هسپانیا ښکلې خاورې ته راغلی یم.» وروسته پوښتنه کوو:

● له هسپانیا څخه ستاسې خوږه خاطره کومه ده؟

بهرني وگړي بيا پيل کوي:

● ټکونیا ایلخی نیا... تیمپا... تیمپا.

طبيعي ده چې مور د هغه د لاسونو له حرکتو پوهېږو چې وایي:

- په لومړي گام کې ستاسې د افسانوي او ميلمه پالې خاورې ښکلي خلک ، سرې په هسپانيا مينوي ، زه د هسپانيا په ښکلا کې لاهو يم.

وروسته له هغه خپله ډېره په زړه پورې ژورنالستيکه پوښتنه کوو:

- آیا ستاسو لپاره چې له يوې سرې سيمې څخه راغلي ياست د هسپانيا تود لمر او شين آسمان حيرانوونکي نه دی؟

هغه وايي:

- گوري ، گوري

او مور پوهېږو چې د دوی په ژبه کې «گوري» هو ته وايي ، طبيعي ده چې بل پوښتنه مو داده:

- ستاسې لپاره د هسپانيې کومه برخه ډېره په زړه پورې ده؟

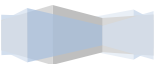
هغه څه چې دی وايي مور ته لا دمخه معلوم دي.

لکه سويس او د اروپا اندلس او کاليسيا مشهور ځايونه په هسپانيا کې د بهرنيانو د پام وړ دي. خو کيدای شي دغه سيمې بهرنيان په نورو نومونو وپېژني. په هر حال مور د هغه مقصد درک کړی دی.

له دغو خبرو اترو وروسته د بهرني سرې څو ناست ، ولاړ او پراته عکسونه اخلو او خدای پاماني ورسره کوو. البته په پای کې هغه بيا «کومبو ، نانگو... سويسو موسيو» وايي ، چې هر احمق کولای شي د هغه مقصد درک کړي ، يعنې خوښ يم چې له ماسره مو مرکه وکړه ، د هسپانيې هېواد په دې وروستيو کې ډېر پرمختگ کړی دی.

او مسوؤل مدير زموږ د مرکې په لېدو سره پخپل پوست کې نه ځانېږي. په تېره چې مرکه ډېره دقيقه او مستنده او له عکسونو سره مل ده. نامتو بهرني سرې څه ښه خندلي او څنگه يې له خوښۍ غاښونه معلومېږي.

ليکوال: الوارودي لايکلسيا (هسپانيا)

لنڊ ليکنه ستونز منہ ده

مقاله ليکونکي د ورځپاڼي د مسوول مدير دفتر ته ورغی ويې ويل:

● په زړه پورې موضوع لرم ، غواړم د هغې په هکله درته وليکم.

يوازې غواړم پوښتنه وکړو چې څو مخه وي ؟ اوه مخه سمه ده ؟ دري ورځې وروسته مقاله بشپړوم.

مسوؤل مدير هغه ته وکتل ويې ويل:

● البته ستاسې مقالې ته اړتيا لرو. خو د مخونو د کچې په باره کې بايد خبرې وکړو.

● کمې وي که زياتې ؟

مسوؤل مدير وويل:

● فکر کوم د دريو مخونو لپاره ځای لرو. هو په دريو مخونو کې يې وليکئ.

مقاله ليکونکي په ناراحتي وويل:

● تاسې زه په يوه ستونزمن حالت کې اچولی يم.

مسوؤل مدير وويل:

● ډېر ښه ده ، چې د سړي مقاله لنډه وي. او هغه ولولي داسې نه چې اوږده وي او سرسري ترې تېر شي.

مقاله ليکونکي وويل:

● هو پوهېږم ، په دې هم پوهېږم ، چې لنډ ليکنه د نبوغ خور ده.

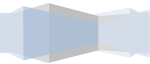
● هو ... بيخي سمه ده.

● ښه نو دري مخه وي ؟ ښه په دريو مخونو کې يې ليکم ، سره له دې چې سخت کار دی ، يوه موضوع په

لنډ ډول ليکل آسانه کار نه دی. چې داسې ده نو په څلورو اوونيو کې مقاله بشپړوم ، او تا ته يې راوړم.

ليکوال: شيمون اندورسکي (پخوانی شوروي اتحاد)

دموکراسي بنده

د هغه له راتلو مخکې يې په باره کې په ډېرو شيانو پوهېدم. هغه په امريکا کې ۶ کاله زده کړې کړې وې ، مور په دې ډېر نازېدو چې له داسې يو شخص سره به وينو. د خپلو پخوانيو معلوماتو له مخې مې پخپل ذهن کې له هغه نه د فزيک ښوونکي جوړ کړی و ، خو کله مې چې وليد پوه شوم چې تيروتي يم ، ځکه چې زموږ ټولو ۶۰ کسو تصوراتو هغه څنگه چې و هغسې نه و ، تصوير کړی.

کله چې په لومړۍ ورځ ټولکي ته راغی ۵ کسه شاگردان يې له خپلو ځايونو راجک کړل پوښتنې يې ترې وکړې.

هغه پنځه واړه د ټولکي منځني او نالايقه شاگردان ول ، ويې ويل:

● قربان دلته يې درس نه دی ورکړی.

● چا موږ ته څه نه دي را زده کړي.

زموږ نوي ښوونکي له ساړه اسويلي وروسته وويل:

● عجيبه ده ، څنگه تاسې تر دې ټولکې را رسيدلي ياست؟

د نوي ښوونکي دې خبرې حسن کچالو خواشيني کړ ، ويې ويل:

● خو قربان تاسې سوالونه له داسې ځايه انتخاب کړي دي ، چې موږ هيڅ نه دي لوستي.

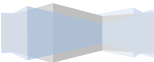
نوي معلم نورې ته مخ ورواړاوو ، ويې ويل:

● مهرباني وکړئ ، تاسې راشی.

نورې چې د داسې يوه کار تمه نه لرله ، په کړاو د تختې مخې ته ودرېد ، زموږ نوي ښوونکي وپوښت:

● تاسې چې د ښوونځي له دورې د فزيک په باره کې چې په هر څه پوهيرئ ، راته ويې واياست.

نورې يوازې وکړای شوای چې د فزيک نوم واخلي ، وروسته له هغه يې رنگ والوت ، چوپ ودرېد.

زمور نوي ښوونکي د فزيک له درس ورکولو پرته بله علاقه هم لرله او هغه داوه چې په هر شکل کېږي د فزيک تر څنګ مور ته د دموکراسي درس هم راکړي. ښه مې ياد دي لا تر هغه وخته چا د دموکراسي نوم هم نه و ، اورېدلی ، لا زمور د هېواد روښنفکرو هڅه کوله چې دویتامينونو نومونه زده کړي...!

البته دا خبره مې ځکه وکړه چې پوه شئ دموکراسي د ویتامينونو له راتلو کلونه وروسته زمور هېواد ته راغله...! مور د خپل نوي ښوونکي نوم ځکه دموکراسي ايښی و ، چې د فزيک د ساعت نيم وخت يې دموکراسي ته ځانګړی کړی و ، ده هيڅ وخت نه غوښتل له امريکا او د هغې له دموکراسي څخه سترګې پټې کړي. مور ۶۰ کسه په هغه تحصيلي کال په فزيک پوه نه شوو ، په دموکراسي دومره پوه شوو ، چې پخوا به مو يو بل ته آهای ، آو ، اوهو غږ کاوو اوس ورته ښاغلی اوقربان غږ کوو. بله دا چې د درس په وخت کې د ټولګي کړکې او دروازه خلاصې پرېږدو! د فزيک د درس په وخت کې به يې د دموکراسي له خاطرې ويل:

● ښاغلو که هوا توده وي ، کړکې به پرانيزو؟

او هغه وخت و ، چې د ۶۰ کسو شاگردانو ګډ آواز پورته کېده:

● خلاصې به يې کړو قربان... خلاصې به يې کړو.

خو زياتره وخت به د ټولګي له پايه چيغې را پورته کېدې:

● بندې يې کړئ قربان... بندې کړئ.

او په دې پسې به زمور په ټولګي کې د دموکراسي ګډوډي پيلیده:

● قربان خلاصې يې کړئ.

● قربان بندې يې کړئ.

● گرمي پاڅه کړو.

● له يخني سټ شوو.

نوري او شوکت رخت مينځونکی به تل د دغې دموکراسي په مخالف لوري کې ول.

شوکت به که نن ویل دروازه یا کرکی خلاصی کرئ سبا به یی د دې عکس کار کاوو ، نوري به یی له دې چې کوم پروگرام ولري د ده په مخالف لوري کې ولاړ و.

خو کله کله به بیا دغه دواړه سره جوړ شول ، په گرمي کې به یی دروازه او کرکی بندولې او په یخنی کې به یی خلاصی پرېښودې.

د دروازې او کرکیو د خلاصولو یا تړلو لانجې به د ټولګي نیم وخت نیو. که به هلکان چوپ ول ، نو د دموکراسي له خاطرې به یی ویل:

● هیله کوم یو تن شاګرد دې د هغو کسانو په استازیتوب چې د کرکیو د خلاصولو پلویان دي ، ودرېږي او په دې موضوع دې رڼا واچوي.

دلته وه چې دموکراسي به شروع کېده او د غوصې په وخت کې به مو یو بل ته د خره او ... خطاب کاوو ، ده به ویل:

● ښاغلو په دموکراسي کې خر او داسې شیان نه لرو ، ښه ده چې یو بل ته ښاغلی وواياست.

هغه خو څو واړه مور ته د ا نصیحت کړی و. مور به هم په عادي حالاتو کې یو بل ښاغلی محمد ، ښاغلی احمد ، ښاغلی حسن او ښاغلی حسین بلل. خو که به په قهر کېدو نو دوستان به مو د خره له لقبه نه محرومول.

مور به کله چې پوهېدو چې ښاغلی بهجت له ټولګي وتلی ، له شا به مو چیغې پسې وهلې:

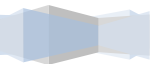
● ژوندی دې وي دموکراسي.

زموږ د فزیک درس پر هغه کال دا ډول تېر شو او بهجت ډاډه و ، چې دموکراسي یې مور ته په ښه ډول رانښودلې ده.

ښاغلي بهجت غوښتل خپل دغه بریالیتوب د لیسې غټانو ته هم وښيي ، له ورځو څخه یوه ورځ یې وویل:

● هلکانو ځانونه تیار کړئ د شنبې په ورځ غواړم په لوی سالون کې د دموکراسي په اړه سیمینار ورکړم ، تاسې باید هلته په ښه ډول ترې دفاع وکړئ.

زموږ په ټولګي کې درې ډلې د علم په زده کړه بوختې وې ، د بهجت په وړاندیز د هرې ډلې تکړه کسان د دې کار لپاره وګومارل شول.

د شنبې په ورځ ټول شاگردان سالون ته راغلو ، ښاغلي بهجت زموږ د لیسې له ښوونکو او زده کوونکو پرته خپل ملگري او د نورو ښوونځیو ښوونکی هم راوستي ول ، د ښاغلي د میلنو شمېر ۵۰۰ ته رسېده .

نوري او شوکت رخت مینځونکي د سالون په دواړو خواوو کې مورچلونه نیولي ول . تور احمد او محمد موش گیر هم خپل پلویان راټول کړي ول ، د سالون په یوه کونج کې په انتظار ناست ول ، ټول کارونه جوړ شوي ول .

په دغه سالون کې چوپتیا خوره وه ، زما په گومان د لیسې په ټول تاریخ کې دا لومړۍ ورځ وه ، چې سالون یې داسې بې غږه غوږه و .

له لږ ځنډ وروسته ښاغلی بهجت تریبون ته ولاړ او دا مرگونې چوپتیا یې ماته کړه . ښاغلي بهجت د دموکراسي او د هغې د گټو ، دموکراسي او ښوونه او روزنه ، دموکراسي او د امریکایي ټولني پرمختگ ، دموکراسي او د بدن روغتیا په اړه اوږدې خبرې وکړې وې ویل :

● گرانو دوستانو اوس ستاسې پام د لیسې د دوو ډلو زده کوونکو جروبخت ته چې دموکراسي یې په ښه ډول زده کړې را گرځوم .

نوري په څنګ ووهلم پوښتنه یې وکړه :

● او هو... ته د کومې خوا یې ؟

● زه د هغو کسانو پلوی یم چې وایي خلاصې دې وي .

● ډېر ښه چې هیر دې نه شي... د خپل څنګ کس ته دې هم ووايه چې ځان ورک نه کړي .

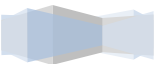
موږ بیخي تیار و او ښه پوهېدو چې د دغه بحث له جوړېدو د ښاغلي بهجت مقصد دا دی چې د لیسې مدیر وپوهوي ، ځکه مدیر له دموکراسي او دې ډول کلیمو سره جوړ نه و .

البته په دې خبره هغه وخت پوه شوي و ، چې څو ځله مو د مدیر آواز له ادارې څخه اوریدلی و ، چې ویل یې :

● بابا دموکراسي لا څه گندگي ده ؟

اوریدلي مو ول ، چې یو ځل ښاغلي بهجت په غوصه له ټولګي ووت ، موږ ټولو چیغې کړې :

● ژوندۍ دې وي دموکراسي .

بناغلي ستاسې سترگې دې بده ورځ و نه ويني لا خو ثانيې تيرې نه وې چې بناغلي مدير په قهر ټولگي ته رانوت ، نوري يې کلکه لغته وواهه ، خو نوري چې د مدير څلور برابره وزن درلود د دموکراسي د نه فتح کېدونکې کلا په څېر پخپل ځای ټينگ ولاړ و ، يوازې بناغلي مدير درى څلور قدمه شاته ولاړ ، له دېوال سره سخت ولگيده .

بناغلي مدير داخل د شوکت رخت مينځونکى خواته ورغى چې هغه تر خپلو لغتو لاندې کړي ، خو وار له واره يې پام شو چې شوکت تر نوري کم نه دى ، نو د خپلې غوصې د تسکين لپاره د يو بل کمزوري شاگرد په لټه کې شو دغه بدمرغي زما مړه مورک په برخه شوه .

مدير وهلم او ما سورې وهلي:

● بناغلي مدير په خداى زه نه وم ، زه په دموکراسي له خلاصولو بندولو پرته په بل څه نه يم پوه شوى .

دوو دريو ښوونکو ايله بيله ترې خلاص کړم . پخپلو غوږو مې واورېدل چې مدير ويل:

● زموږ د بيگناه شاگردانو فکرونه مسموموي .

د دغو جريانونو به ليدو پوهيدو چې د مدير او بناغلي بهجت تر منځ په پټه او ښکاره سره جگړه روانه ده .

موږ ښه پوهېدو چې په پاى کې يو د دې سرې جگړې گټونکى دى .

خو زه مو ډېر غوښتل چې بناغلي بهجت بريالى شي ، ځکه که هغه بريالى شي نور ښوونکي هم د ده په پله ځي او ټول تعليمي کال به مو د کړکيو په خلاصولو او تړلو تېر شي .

بناغلي بهجت له وينا وروسته يو سپين ږيري تريون ته بوت ، ترې ويې غوښتل چې د بحث وړ موضوع غوره کړي .

سپين ږيري موږ ته مخ راواړوو ويې ويل:

● زامنو تاسې نه دې اوريدلي چې وايي سليم عقل په روغ بدن کې وي . دغه حکيمانه خبره يوه يوناني ستر

سړي کړې ده ، اوس له تاسې غواړم په دې اړه بحث وکړئ چې دا خبره سمه ده که غلطه .

بناغلي بهجت له سپين ږيري مننه وکړه و موږ ته يې مخ را وړاوو ، وې ويل:

● هیله کوم د هغو کسانو استازي چې وايي دا خبره سمه ده اود هغو کسانو استازي دي چې وايي دغه خبره سمه نه ده ترييون ته راشي ، هر يو دې د بل د نظر په ردولو سره خپل دليلونه ووايي ، البته دغه بحث د دموکراسي په چوکاټ کې په آزاد ډول ترسره کېږي.

لکه څنگه مې چې د مخه له خپلو دوستانو سره خبرې کړې وې ، په لور آواز مې چيغې کړې:

● اجازه راکړئ چې خلاصې يې کړو.

● حاضر کسان زموږ په خبرو پوه نه شول ، د پلان له مخې بايد مقابل لوري هم چيغې کړې وای.

● اجازه راکړئ چې بندي يې کړو.

موږ په دا يوه کال د فزيک په درس کې د دموکراسي په هکله ايله د کړکيو خلاصول او تړل زده کړي ول.

بيا مې چيغه کړه:

● خلاصې يې کړو.

زما له اوازه وروسته ، يوه وحشتناکه چيغه را پورته شوه:

● وايم تړويې...

له دې غږ وروسته د هلکانو کنونکې چيغې آسمان ته پورته شوې:

● خلاصوو يې.

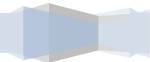
● تړو يې.

بناغلي بهجت متوجه شوی و ، چې لومړۍ چيغه ما پورته کړې ، راته ويې ويل:

● اوس نو ترييون ته راشه او په دې اړه خپل نظر څرگند کړه.

ما چې د مخه دا نه وه سنجولې زړه نا زړه ترييون ته ولاړم.

بناغلي بهجت وپوښتلم:

● ښاغلی اکبره ستاسې په آند آیا سلیم عقل په سالم بدن کې دی؟

● قربان اجازه راکړئ خلاصې یې کړو.

ما لا دا خبره پای ته نه وه رسولې ، چې د کړکیو د تړلو پلویانو چیغې کړې:

ښاغلو اجازه راکړئ بندې یې کړو.

ښاغلي بهجت په ناراحتي وویل:

● ښاغلي اکبر پوښتنې ته ځواب ورکړئ آیا سلیم عقل په سالم بدن کې دی؟ زه د دې پوښتنې په مقابل کې

بیخې هک پک وم ، دا نورو پخپلو منځو کې خبرې کولې ، تر څو چې یو چاغ سپری د هغوی له مینځه

راپورته شو ، وې ویل:

● بې له شکه د هر چا لپاره لومړی روغ بدن ضرور دی ، ځکه د یو ناروغ کس...

یوه بل د دغه سپری خبره پرې کړه ، وې ویل:

● که ستاسې خبره سمه وي نو بیا باید دا د غېږې نیولو او تورې وهلو ټول اتلان پوهان او پروفیسوران وای.

د کنفرانس گډونوال هم زموږ د ټولگیوالو غوندې له یو بل سره په ناندريو ول. ښاغلي بهجت بیا له ما وغوښتل

چې خپل نظر څرگند کړم.

له ناچارۍ مې وویل:

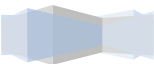
● قربان څو شېبې د مخه مې وویل چې زما په عقیده باید کړکۍ خلاصې کړو.

په ښاغلي بهجت مړې خولې راماتې وې ، نه یې شواي کولای د کړکیو د تړلو خلاصولو موضوع له نوې طرحه شوې

موضوع څخه بېله کړي ، ما هم له وخته گټه واخیسته پسې زیاته مې کړه:

● دا چې اوس د پسرلي موسم دی د هوا د تودوخې له امله مجبور یو کړکۍ خلاصې کړو. البته آزادي هوا ته

ارتیا لرو او ستاسې په اجازه به یې خلاصې کړو.

بناغلي بهجت د کړکيو د تړلو د پلويانو استازی احضار کړ ، هغه بناغلي صمد و ، صمد چې د تريون شاته ودرېد ،
وي ويل:

● زه د اکبري له نظر سره بيخي مخالف يم.

بناغلي بهجت سوکه وويل:

● بناغلي صمد تاسې بڼه پوهېږئ چې په دموکراسي کې اکبري نه لرو ، بڼه به وي هغه ته د بناغلي اکبر
خطاب وکړي.

● ډېر بڼه خو زه له دغه بناغلي هلکي سره په يوه نظر نه يم.

ما په غوصه وويل:

● صمد جان له خولې سره دې پام کوه ، خپله خبره وپيژنه ، زه خپل نوم لرم او نوم مې هلکي نه دی.

بناغلي بهجت وويل:

● بناغلي اکبر! صمد جان مه وايه بناغلي صمد ووايه.

● بڼه بناغلي يې بنياده صمده ، ته له ما سره مخالف يې ؟

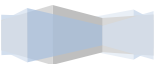
بناغلي بهجت وويل:

● داسې مه ورته وايه ، دا د دموکراسي د اصولو مخالف کار دی.

په دې وخت کې کډون وال هم په دوو ډلو ووېشل شول ، يوې ډلې د سليم عقل او دې بلې ډلې د روغ بدن پلوي
کوله ، په دې ډول په سالون کې د دوو موضوعگانو په اړه بحث پيل شو.

په داسې حال کې چې مور د کړکيو د پرانستلو او تړلو پر سر جنجال جوړ کړی و ، دا نورو د سليم عقل او سالم بدن
خبره سره اړوله راروله ، تر څو يې چې ستوني ورسره مرسته کوله ، چيغې يې وهلي.

بناغلي نوري چيغې وهلي:

● باید خلاصی یې کړو.

تور حلمي نارې کړې:

● باید و یې تړو.

دموکراسي بهجت چې د گډونوالو د چیغو او نارو به منځ کې هک حیران ولاړ و ، له صمده ویوښتل:

● ولې باید کړکی و تړو؟

د صمد چې څه په نظر ورتلل اود کړکیو د تړلو لپاره یې لازم بلل د فزیک ښوونکي ته یې وویل.

دغه دموکراتیک بحث او جنجال اوج ته رسیدلی و.

ما په زوره چیغې کړې:

● آهای خره حلمیه ولې ولاړ یې؟

خو بېرته ژر را به هوښ شوم ، پام مې شو چې د دموکراسي له اصولو څومره لیرې شوی یم. تور حلمي یې له دې چې پوه شي ، زه له خپلې خبرې پښمانه یم ، زما گریوان یې ونیو ، چیغې یې کړې:

● خر پخپله یې ، خر ستا پلار...

په یوه شپه کې د لیسې تالار د تن په تن جگړې په صحنه بدل شو ، تر څو مو چې کولای شوای یو بل مو په خپرو او سوکانو ووهل. د خدای شکر دی چې رخت مینځونکي شوکت اونوري منځگرتوب وکړ او زموږ جنجال یې پای ته ورساوو. د خلاصو کړکیو پلویانو په زوټه زوټه چیغې وهلې او د کړکیو د خلاصی پرېښودو جدي غوښتنه یې کوله او د کړکیو د تړلو پلویانو پخپله غوښتنه ټینگار کاوو.

د نورو راغلو حالت هم ترموږ ښه نه و ، نارو سوړو یې غوږونه کښول. تر څو چې زموږ د مدیر بوږنووکې غږ چې تر هغه وخته مو له هغه داسې آواز نه و ، اوریدلی زموږ غوږو ته راوړسېد.

مدیر وروسته له هغه چې موږ ته ښکته پورته وکتل ما ته وویل:

● ښه دلته څه خبره ده؟

بناغلی بهجت چې کړتی یې چرمورل شوې او کمیس یې خیرې شوی و ، په یوه کونج کې ولاړ و او څه یې نه ویل .
د لیسې تالار یوه سوځېدلې ځای ته پاته کېده ، ما چې د ویلو لپاره څه نه لرل ، یوازې مې وکړای شول ووایم:

● قربان ، تور حلم ، قربان رخت مینځونکی شوکت قربان...

بڼه مې په یاد دي چې په دې وخت کې مې د لیسې د مدیر په جانانه خپېره په سترگو توره شپه شوه. له هغه وروسته بهجت بلې لیسې ته تبدیل شو ، کارونه خپل عادي حالت ته را وگرځېدل .

له هغې ورځې وروسته چې مدیر ټولګي ته راننوزي ، چې کړکۍ خلاصې وويني ، چيغې کړي:

● دموکراسي بنده ، کړکۍ وټړئ.

او هر وخت یې چې بندي وويني د «دموکراسي بنده» جملې په ویلو سره یې د پرانستلو امر کوي .

اوس بناغلي صمد ، تور حلمی ، رخت مینځونکي شوکت او بناغلي نوري زموږ د هېواد له مشهورو سیاستوالو څخه دي ، تاسې هغوی بڼه پېژنی ، ما یې په دې مقاله کې نومونه بدل کړل .

خو په دې منځ کې زه هیڅ شی هم نه شوم . خو ورځې مخکې مې په وات کې بناغلی بهجت ولید ، له جوړ په خیر وروسته مې د تېر وخت په باب ترې وپوښتل . د هغه اصلاً څه په یاد نه ول ، یوازې په نیولې غږ یې وویل:

-دغه هېواد او ملت تر هر څه رومبی د دموکراسي بڼې روزنې ته اړتیا لري .

لیکوال: عزیز نسین (ترکیه)

یادونه: دغه طنز تر ما د مخه بناغلي احسان آرينزي او عزت الله پيژاند پښتو ته را اړولي و ، چې ما له دوی وروسته وژباړه او له ژباړلو وروسته خبر شوم چې دغه طنز لا دمخه ژباړل شوی دی .

«ع. سحر»